

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΘΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΣΗΦ
ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ,
ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Η ΑΥΓΗ»,

διαυθονομένου υπό Ν. Κοντόγιωργα.

•••••

1864

123664

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Ἐπειδὴ σκοπὸν προϋτίθεται ὁ ὑποφαινούμενος νὰ ἐκδώσῃ διὰ τοῦ τύπου τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἡμῶν Ἰωσήφ ἐκ Κρήτης τοῦ Ἁγιασμένου, -παρίσταται ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος ἐξαιτούμενος ταπεινῶς τὴν ἐπὶ τούτῳ Ἀρχιερατικὴν ἀδειαν, καθυποβάλλων συνάμα τὴν εἰρημένην Ἀκολουθίαν, ὅπως εὐαρεστηθεῖσα ἐγκρίνη αὐτήν.

Τῆς Ὑμετέρας Πανιερότητος
Τὸ ἐν Χριστῷ Ταπεινὸν Τέκνον
ΙΕΡΕΥΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΜΑΝΤΙΝΕΙΟΣ,
Τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1864 Ε. Α.

Ο ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ.

Θεωρήσας τὴν παροῦσαν, ἐγκρίνει ἵνα διὰ τοῦ τύπου διαδοθῇ ἡ Ἀσματικὴ Ἀκολουθία καὶ ὁ Βίος τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πρὸς Ἁγιασμόν καὶ ὠφέλειαν τῶν πιστῶν, ὅπως κτλ.

(Τ. Σ.) † ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Μητροπολίτης Ζακύνθου.

Σ. Χ. ΙΕΡΕΥΣ ΡΟΥΣΣΕΛΑΤΟΣ
Ἱερογραμματεὺς.

123664

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΣΗΦ

ΕΚ ΚΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 22.

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ
τοῦ ἡγιασμέγου, τοῦ Κρητός.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ἢ
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχιδά.

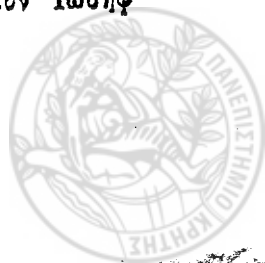
Προσόμοια δευτεροῦντες τὰ δύο.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸ σεπτὸν καταγώγιον, τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύ-
ματος. Μοναστῶν τὸ καύχημα καὶ ἀπάνθισμα· τῶν
Ἰερέων τὸ τίμιον, καὶ θεῖον ἀγλάισμα, τῶν Κρητῶν
τὴν καλλονὴν· τὸν γενναίως πατήσαντα, τοῦ ἀλάστο-
ρος, μεθοδίας ἀπάσας ἐν αἰνέσει, Ἰωσήφ τὸν θεοφό-
ρον, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

Τὸν ἀνδρείως μαράναντα, τῆς σαρκὸς τὰ κινή-
ματα· καὶ ψυχὴν ὀλόφωτον ἀναδείξαντα· τὸν Ἰωσήφ

τὸν αἰδίδιμον, συμφώνως ὑμνήσωμεν, ἐκδοῶντες πρὸς
 αὐτόν· μὴ ἐλλείπης τὸν Κύριον, ὃν ἠγάπησας· ἱκετεύ-
 ἀπαύστως τοῦ δοθῆναι· σωτηρίαν τοῖς ἐκ πόθου,
 πιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

ΤΑ τοῦ κόσμου κατέλειπες, ὑπὲρ κόσμου γενό-
 μενος· ἄγγελος ἐπίγειος, ὅθεν δέδειξαι· καὶ ἐπουρά-
 νιος ἄνθρωπος, ζηλώσας τὸν ἔνδοξον, Βίον τὸν ἀγα-
 γελικόν· καὶ τὴν ἄνω μητρόπολιν· οἰκητήριον; εἰλη-
 φῶς θεοφόρε μὴ ἐλλείπης· ἱκετεύειν τὸν Σωτῆρα, ὑ-
 πὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

"Ετερα. Ἦχος β'.

Παίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

ΠΟΙΟΙΣ εὐφημιῶν ἀτέμμασι, στεφανώσωμεν τὴν
 θεῖαν χάραν; Ἰωσήφ τοῦ θεοῦ τρισμακάρος, τὴν σε-
 πτήν τῷ ὄντι καὶ ἔνδοξον· καὶ τὴν παρ' Ἀγγέλων
 ἐστεμμένην· στεφάνῳ τριπλόκῳ νίκης τῆς ἀσκή-
 σεως, τῆς θείας ἱερατείας καὶ ἀθλήσεως, τῆς νοη-
 τῆς, καὶ Τριάδι παρεστῶσαν ἀληκτα, ἣν καὶ πρε-
 σβεύει διὰ παντός· εἰρήνην δωρήσασθαι, τοῖς πόθῳ
 αὐτὸν γεραίρουσι.

ΠΟΙΟΙΣ οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ἐπαινέσωμεν τὸ θεῖ-
 ον στόμα· τὸ Θεῷ προσάξαν τὸν ἀπαυστον, ὕμνον τὸν
 σεπτὸν καὶ οὐράνιον· καὶ ὑμνολογήσαι τὸν Παρθένον·
 καὶ φίλον καὶ ἐπιστήθιον Ἀπόστολον· ἐξ οὗ περ, καὶ
 τὴν σοφίαν ἐκκληρώσατο, τὴν νοητὴν τε καὶ θεῖαν· ὅ-
 θεν καὶ τῆς δόξης κοινωνήσας τῆς ὑπὲρ νοῦν. Χριστὸν
 ἱκετεύει νῦν, σωτηρίαν ἡμῖν δωρήσασθαι.

ΠΟΙΑ πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσοίσασμέν σοι

ἐπαξίως. πάτερ Ἰωσήφ παναοίδιμε. δόξα Ἱερέων καὶ καύχημα, τύπος καὶ κανὼν τῶν Μοναζόντων, οὐκ ἔστιν ἐγκωμιάσαι σου τὰ θαύματα, θαμβοῦσι, διόπερ νοῦν τε καὶ διάνοιαν, τῶν σῶν ἀγώνων οἱ κόποι· ὧν τὰς ἀντιδώσεις, καθορῶντες παρὰ Θεοῦ· ἐν σοὶ μεγαλύνομεν, τὸν ἀξίως σὲ δοξάσαντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

ΤῶΝ Ἱερέων καλλονήν, καὶ Μοναζόντων τύπον; τὸν ὄντως ποιμενάρχην, καὶ τῶν πτωχῶν τὸν δοτήρα τὸν εὐσπλαγχνον· συνελθόντες οὖν φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις βοήσωμεν ἅπαντες· χαίροις ὁ τῆς ἐν Κρήτῃ φρουρός, καὶ βάσις ἀσφαλῆς καὶ μέγας ἀντιλήπτωρ· χαίροις ἀστήρ φαινότατε, ὁ τῆ πατρίδι Ὅσιε διαλάμπας ταῖς χάρισι· χαίροις τῶν θληβομένων χαρὰ καὶ εὐφροσύνη· καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις θερμότατος προστάτης· καὶ νῦν Πατέρων ἀγλαΐσμα, μὴ παύσῃ πρεσβέων Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεὶ, τὴν σεβάσιμον καὶ χαρμόσυνον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

ΤΙΣ μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀναμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράσως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα,

ΔΙΚΑΙΩΝ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφράνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΙ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φρονίτις αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διδάγμα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπήσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι υπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα δέξυνεϊ δὲ ἀ-

πότομον ὄργην, εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπῶν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλον θυμοῦ πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ'αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλιμήσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΚΑΙΟΣ ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσε ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἦ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλομεν στιχिरὰ ἰδιόμελα:

Ἦχος. α'.

ΤΗΝ τοῦ ἀμέμπτου σου βίου λαμπρότητα, ἐθαύμασαν ὀρῶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ ἀνθρώπων τὰ πλήθη· καὶ γὰρ ὢν ἐν τῷ κόσμῳ, κόσμου ὠφθης καὶ σαρκὸς ἐξω μακάριε· ὅθεν ἀνεδείχθης Βροτὸς οὐράνιος. καὶ Ἄγγελος ἐπίγειος· καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Ἦχος β'.

ΣΕ τὸν θύτην καὶ Ὅσιον Κυρίου· τὸν λύχνον τὸν φαινότατον, τὸν ἐν τῇ Κρήτῃ λαμπρῶς ἐκλάμψαντα· ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτὸς.

ΤΙΣ ἰσχύσει πρεπωδῶς ἀνυμνήσαι σε Πατὴρ ἡμῶν; τῇ δυνάμει γὰρ τοῦ Σταυροῦ περιφραχθεῖς, τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας οὐκ ἐπτηξας, ἀλλ' ἀκλινη γνώμη τούτων τὰς φάλαγγας διώλεσας, καὶ τελέσας δοίωσ σου τὸν δρόμον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύεις τῶν ποθουμένων σοι· διὸ παβήρσιαν πεπλουτηκῶς πρὸς Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα, αἴτησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

ΩΣ Ἱερεὺς πανάριστος, καὶ τῶν Ὁσίων συνεφάμιλλος, ἐν Παραδείσῳ Πάτερ διηνεκῶς αὐλιζόμενος, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλα κομίζη, καὶ ζῶην ἀντὶ θανάτου αἰδίου εὐρηχας· ὅθεν καὶ ἡμᾶς ὡς συμπαθῆς περι-

φρούρησον, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρούμενος, καὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, π.λ. α.

ΟΣΙΕ Πάτερ, τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καλῶς ἐτέλεσας· τὸν πλοῦτον γὰρ σκορπίσας, καὶ ἀκτῆμων γενόμενος· ἤρας σου τὸν σταυρὸν, καὶ ἠκολούθησας Χριστῷ· καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκων μακάριε ὅθεν πᾶσιν ἐβόας, ἀκολουθήσατε τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιείσθε· μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀκολουθήσεως αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Θεοτοκίαν.

ΤΗΝ ταχειάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ χύματα ἀγνή καταπραῦνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ, οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Καὶ αἱ συνήθεις αὐχαί.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. Προσόμοια, Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΣΗΜΕΡΟΝ πόλις Ζακύνθου, χαίρει κατέχουσα, θῆκην τῶν σῶν λειψάνων, Ἰωσήφ Θεοφόρε· ἦν καὶ περικυκλῶντες ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· μὴ διαλείπῃς πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Στιχ. Τιμιος ἐναρτίον Κυρίου.

ΤΙΜΙΟΣ ὄντως ἐφάνη, ἐν σοὶ ὁ θάνατος· ὅσιος

ἄρα Κυρίου, ἀνεδείχθης παμμάκαρ· νεκρώσας γὰρ τὴν σάρκα μελέτη ἀεὶ, τοῦ θανάτου ἐζώωσας· τὸ πνεῦμα ὄθεν οἰκήσας ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἐν γῆ ἡμῶν νῦν μέμνησον·

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

ΩΣ φοῖνιξ Πάτερ ἐν οἴκῳ, Κυρίου ἤνθησας· καρᾶ πούς τοὺς ἀσυλήτους ἀρετῶν, ἀναθάλλων εἰς ὕψος ἀναβάς δέ, στεφάνῳ στεφθεῖς, ἀμαράντῳ ἀσκήσεως· καὶ στεφφηφόρος Κυρίῳ παρεστηκῶς, τῶν τιμῶντων σε μνημόνευε.

Δόξα, Ἦχος π.λ. δ'.

ΕΧΕΙ μὲν ἡ θειοτάτη σου ψυχὴ καὶ ἐνδοξος, Ἰωσήφ αἰοῖδιμε· τὰς οὐρανίους μονὰς κατοικητήριον· ὧν τὸ κάλλος ὁ ὑπερύμνητος Θεός· παρὰ τῶν θείων Γραφῶν ἐρμηνεύεται· ἔχει δὲ καὶ τὸ πανθαύμαστον, καὶ καρτερικιώτατόν σου σῶμα τὸν Ἀπωστολικόν τοῦτον Ναόν ἐπὶ γῆς, ἀφθονον κρήνην, θαυμασιῶν, νοσημάτων ἀλεξήτηριον· ἐνθα προστρέχοντες θεραπείας ἀρυόμεθα· φρεύρησον πανεύφημε, τὴν σὲ ἐορτάζουσαν Ζάκυνθον, ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν· παβήρσιαν ἔχων πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

ΑΝΥΜΦΕΥΓΕ Παρθένη ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χωρηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη δυσώπει σωθῆναι πάντα ἡμᾶς.

Τὸ νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου Δέσποτα, τὸ

Ἰρισάγιον. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ἀΐ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν Κρητῶν τε τὸν γόνων καὶ Ζακύνθου τὸ καύχημα, τῶν Πατέρων κλέος καὶ δόξα Ἰωσήφ τὸν αἰοδιμον τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοὶ, οὗ δόξα ἀβρόχῳ ἢ Τριάς, ἐτιμήσατο τὸ σκῆνος, διασώσασα ἀφθορον. Δόξα τῷ ἀγιάσαντι αὐτὸν, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἀναδείξαντι φρουρὸν, καὶ ἄμισθον πιστοῖς, Ἰατρὸν τοῖς κάμνουσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ, φθεγξαμένου. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Δίς. Καὶ νῦν. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, Ἦχος ἀΐ.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΟΝ βίον ἐπὶ γῆς, καθαρῶς ἐκτελέσας· καὶ Πνεύματος ὀφθεις καταγώγιον θεῖον ὡς ἥλιος ἔλαμψας, ἐν τῇ Κρήτῃ μακάριε· τῶν ὑμνούντων σου, ψυχὰς καὶ φρένας αὐγάζων, τὴν πανσέβαστον, καὶ παναγίαν σου μνήμην, Ἰωσήφ αἰοίδημε.

Δόξα. Ὅμοιον.

ΕΞΗΝΘΗΣΑΣ σεπτῶς ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ὡς κρῖνον ψαλμικῶς τὰς ψυχὰς καθηδύνον, τῶν πίστει

ἐκτελούντων σου, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, καὶ βοώντων σοι, ὡς παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Εὐσπλαχνον, μὴ ἐπιλάθου Παμμάκαρ, ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτολοὶ προστάσιαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΑΝΥΜΝΗΣΩΜΕΝ πάντες τὸν Ἰωσήφ τὸν κλεινόν· ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς ἡδονὰς τῶν παθῶν· τῇ ἐγκρατεῖα καὶ στεβρᾷ ὑπομονῇ τῇ ἑαυτοῦ, καὶ καταισχύσαντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ τοῦτου πάσας ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΖΩΗΣ ἐφιέμενος, τῆς ἀκηράτου Σοφῆς, τοῦ Κόσμου τὴν τερπνότητα, ὥσπερ ἐπίβουλον, παρείδες καὶ σκύβαλα· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, Ἰωσήφ θεοφόρε· ἤλθες ἐν γυμνασίῳ Δερμανάτου προθύμως, ἐν ᾧ τῶν μεμνημένων σου μέμνησω πάντοτε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ Θεόνυμφε, καὶ παντευλόγητε, πιστῶν ἢ ἀντίληψις, καὶ προσφύγιον, πρὸς σὲ καταφεύγοντα, ρίχτειρόν με καὶ σῶσον, ἐκ χειρὸς πολεμίων· λύτρωσον

σαί με κινδύνων, καὶ παντοίας ἀνάγκης, ἵνα ὑμῶ σῶσωσμένους σὲ τὴν Πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος π.λ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΟΥΣ θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὄλον ἀνατέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου, καὶ τὴν σάρκα μισήσας, τὸ πνεῦμα ἠγάπησας· καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων, τὸν κόσμον κατέλειπες· ὅθεν ἠμφιάσω, θείαν αἴγλην ὡς κόσμον, Ἰωσήφ παναοίδιμε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρίσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

ΤΩΝ δαιμόνων τὸ θράσος καταλαβὼν, καὶ τελέσας τὸν βίον ἀσκητικῶς, χοροῖς συνηρίθμησαι, Μοναστῶν ἱερώτατε, διηνεκῶς ἀπλέτου, φωτὸς ἐμπορούμενος, καὶ τῆς σεπτῆς Τριάδος, τὴν δόξαν θεώμενος· ἦς περ τοὺς ἐν πίστει, ἐκτελοῦντας τὴν θείαν, καὶ ἐνδοξον μνήμην σου, μετασχεῖν καθικέτευε· ἵνα πάντες βοῶμένοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΗ κενώσας τοὺς κόλπους τοὺς Πατρικοὺς, ὁ Υἱός σου ἀτρέπτως ἐπὶ τοὺς σοὺς, νῦν κόλπους κατέζεται, ἀναπλάσαι βουλόμενος, τὸ φθαρὲν κακία, τοῦ ὄφους Ἀχραντε, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξώσθη, μακρὰν ὡς

παρήκοον· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις, νῦν αὐλίζεται χαῖρον, δοξάζον τὸν Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμεν Ἀγνή, πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, τοῖς πιστῶς προσκυνουσι τὸν ἀχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ:

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν, Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

ΟΣΙΕ Πάτερ ἐκ βρέφους τὸν Κύριον καλῶς ἠγάπησας· καὶ τὴν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ φύλαξιν, σημεῖον ἀγάπης πρὸς αὐτὸν ἀνέδειξας· μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, ἀνέπτυς πρὸς Οὐρανόν· μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, αὐτὸν δοξολογῶν· ὃν καθικέτευε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, κτλ. Οἱ Κανόνες.

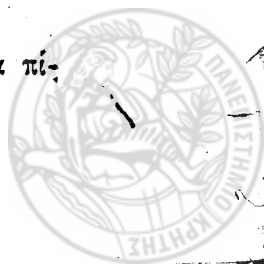
Ὁ παρῶν, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ζ'.

Ποίημα Γεωργίου Ἱερέως τοῦ Παιδιώτου. καὶ τοῦ Ἁγίου. εἰς ἡ.

Ὡδὴ ἅ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

ΧΑΡΑΣ χαῖρε πρόξενε, χαῖρε Μαρία πανύμνητε. σεμνή· χαῖρε ἄσπιλε, χαῖρε μητρόθεε, χαῖρε ἀφορε, χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε ἡ τὸν Ἰψιστον Θεόν γενήσασα.

ΧΑΙΡΕ σοὶ προσφέρωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ πί-

σεως· αἰ χαῖρε λέγοντες Θεοχαρίτωτε· χαῖρε καύχημα, πιστῶν χαῖρε τὸ κλέος· χαῖρε ἡ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

ΧΑΙΡΕ θεία οἰκησις, Τριάδος χαῖρε ἀμίαντε· Πατρὸς χαῖρε βούλησις, χαῖρε Θεόνομφε· χαῖρε σκῆνωμα, Υἱοῦ παρθενομήτητορ· χαῖρε κόρη Πνεύματος ἡ ἐπιφοίτησις.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Ἀγγέλου σοι, οἱ εὐσεβεῖς ἀνακράζωμεν· Θεοῦ χαῖρε ἔνδυμα, χαῖρε Μητρόθεε· χαῖρε ἄχραντε, Χριστὸν χαῖρε τεκοῦσα· χαῖρε ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἀνύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

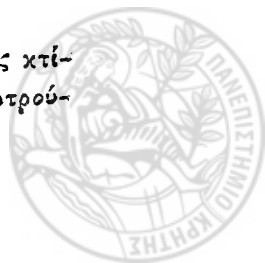
ΑΝΟΙΞΩ τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος· καὶ λόγον καὶ σύνεσιν, καὶ νῦν χάρισαι μοι· τοῦ δυνήσομαι, τὸν Ὅσιον ὑμνεῖσαι. Ἰωσήφ τὸν δίκαιον καὶ παμμακάριστον.

ΑΓΙΩΣ τὸν βίον σου, ἐν γῆ Παμμάκαρ διήνυσας· καὶ σταυρὸν ἐβάστασας τὸν σὸν πανεύφημε, καὶ προσέδραμες, τῷ σῷ Κυρίῳ Πάτερ· καὶ κατηκολούθησας αὐτοῦ τοῖς ἔχνεσι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ κράτος σε, μίαν ἀρχὴν ἐπιστάμεθα, Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον· τὸ πανάγιον καὶ θεῖον πάντες Πνεῦμα· πιστοὶ προσκυνήσωμεν καὶ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

ΓΑΣΤΡΙΣΟΥ ἐβάστασας, τὸν Βασιλέα τῆς κτίσεως, Παρθένε Θεόνομφε καὶ ἀπεκύησας· τὸν λυτρού-

μενον τὸν κόσμον τῆς κατάρας· διόσε δοξάζομεν τὴν
ὑπερένδοξον.

Ἔτερος Κατῶν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος π.λ. δ'.

Ἄρματηλάτην Φαραώ.

ΤΗΣ οὐρανόου βασιλείας ἄξιος, οἰκῆτωρ Πάτερ
ὄφθεις, τῷ τοῦ Χριστοῦ θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμα-
σι, παρισταμένος πάντοτε· φωτισμόν μοι δοθῆναι, σαῖς
ικεσίαις ἀξιώσον, ὅπως εὐφημήσω τὴν μνήμην σου.

ΠΑΝΤΑ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἐμίσησας, καὶ ἴχο-
λούθησας, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, ζέσει δὲ τῆς πίσεως
προεῖλου τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς
προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα· μάκαρ Ἰωσήφ παναοίδιμε.

Δόξα.

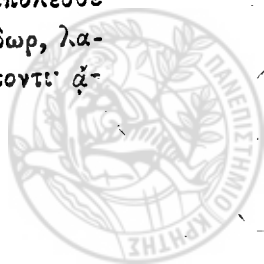
ΤΑΣ πυριφλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, δρόσω
κατέσβεσας· ἀσκητικῶν πόνων, ὅθεν σοι ἀνέτειλε τῆς
ἀπαθείας ἥλιος, καὶ υἷόν σε ἡμέρας λαμπρότατον ἀ-
ναπέδειξε. πάτερ Ἰωσήφ ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΥ τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων ἔλυσας, καὶ εὐλο-
γίαν ἡμῖν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ἐδωρήσω τέξασα ὑ-
περφυῶς Πανύμνητε· ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀμαρτη-
μάτων τὴν ἄφεσιν, δοῦναι τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Καταβασία.

» **Χ**ΕΡΣΟΝ ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἦλιος, ἐπεπόλευσε
» ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λα-
» ῶ πεζοπονητοπορευόντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄ-
» κωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδή γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

ΧΑΙΡΕ τῶν Ἀγγέλων χαρμωσύνη. Ἀνθρώπων ψυχῶν χαῖρε ζωή· χαῖρε πνοή τῆς κτίσεως, χαῖρε τοῦ κόσμου σύστημα· χαῖρε Θεοῦ ἐξίλασμα, χαῖρε πιστῶν τὸ διάσωμα.

ΧΑΙΡΕ προπατόρων ἀρᾶς λύσις· τῆς ἐπαγγελίας χαῖρε γῆ. Πατριαρχῶν τὸ βλάστημα, χαῖρε Πατέρων ἀκουσμα· τῶν Προφητῶν συμπέρασμα· χαῖρε Δικαίων ἀγίασμα.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Πατρὸς ἡ Θεία νύμφη. Υἱοῦ χαῖρε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἡ ἐπισχίασις· τοῦ παναγίου Πνεύματος, χαῖρε ἡ μόνη τέξασα, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον·

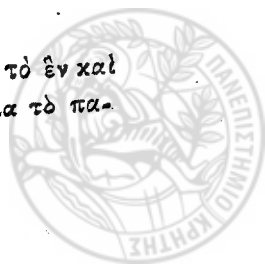
ΧΑΙΡΕ ὁ Ἄγγελος ἐβόα, ἐλθὼν ἐν τῇ πόλει Ναζαρέτ· διὸ καὶ οἱ ἰκέται σου, χαῖρε Παρθένε ψάλλομεν· χαῖρε θεογεννήτρια, χαῖρε ἀπείρανδρε Δέσποινα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

ΔΗΜΟΣ Ἱερέων καὶ Ὁσίων, ἠθροίσθη κηδεῦσαι τὸ σεπτόν, σὸν σκῆνος παμμακάριστε, ἰάσεις δὲ ὁ τάφος σου· τοῖς ἀσθενέσι δίδωσι, καὶ εὐβρωσίαν πανεύφημε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ἰώβ σε ἐν τοῖς ἄθλοις· γνωρίζωμεν πάτερ Ἰωσήφ, ἐχθροῦ γὰρ δελεάσμασιν, ὑπέμεινας μακάριε· καὶ πειρασμοῖς ἀνάλωτος, ὡς περ τις στύλος ἀκλόνητος.

ΕΝ καὶ τρία ἔστιν ἡ Θεότης. Πατὴρ γὰρ τὸ ἐν καὶ ὁ Υἱὸς, δυοὶ προσώποις ἐγνωσται, καὶ Πνεῦμα τὸ πα-

νάγιον· ἰδοὺ τὰ τρία ἐν ἑστί, μία οὐσία καὶ δύναμις.

Θεοτοκίον.

ΖΑΛΗ τῶν κακῶν με περιέχει, καὶ νῦξ ἁμαρτίας ἀγαθῆ, διὸ καθικετεύω σε, τὰ πάθη τὰ δλέθρια, ἀπενεκρῶσαι Δέσποινα, ἵνα ὑμῶ καὶ δοξάζω σε.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

ΚΑΛΩΣ ἐκθρέψας Ἰωσήφ, τοὺς πενομένους ἐν Κρήτῃ, ὡς περ ἄλλος Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, ὅθεν νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἔργων τὴν ἀντίδοσιν, εὔρες τρυφᾶν πλουσίως μετ' ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΝΑΤΕΝΙΖΩΝ ἀκλινῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου δσίως, παναοίδιμε θεόφρον ἀκτίσι· καὶ τοῦ πόθου τε τυχεῖν, ἰχέτευε ἐκάστοτε, ὅθεν καὶ τῆς ἐλπίδος, μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Δόξα.

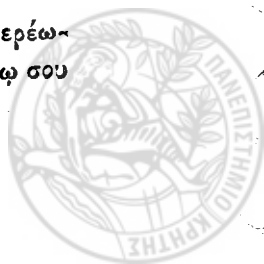
ΝΗΦΑΛΕΟΤΗΤΙ νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη, φαντασθεῖς ταῖς δέ φροντίσιν οὐδ' ὄλως, ἐνεπάρης ὑλικαῖς, πτεροῖς δέ κουφιζόμενος, ἀκτημοσύνης Πάτερ, ὅλος μετάρσιος γέγονας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΩΤΗΡΙΩΔΟΥΣ δι' ἡμᾶς, τοῦ Λόγου οἰκονομίας· φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, ἐγνωρίσθης ἀληθῶς, σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, τὴν νοητὴν ἀκτίνα, τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Καταβασία.

» **ΤΟ** στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν· ἦν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Ἀίματι.»

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

ΑΣΚΗΣΕΙ ἐφαίδρυνας τὴν ἱεράν σου στολήν· καὶ δῶρον προσήνεξαι τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· θυσίαν δὲ ἄμωμον, ὡφθης πιστῶς ἐκφέρων τῷ τιθέντι ὡς θυμᾶ· ὅθεν χάριν ἐδέξω τοῦ διώκειν τὰς νόσους, καὶ λύειν ἀβρῶστημάτων τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἔτερον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφορ σου Σωτήρ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣΙΝ σοφὲ ἀσπασάμενος ὄντως, νησεῖαν προσευχὴν, καὶ πανύχιον στάσιν· ἐγκράτειαν ἄμετρον, καὶ συντόνω δεήσει σου, οὐ κατέπληξας τῶν Ἀσωμάτων τὰς τάξεις, Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Σωτήρι, δυσώπει θεόπνευστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΑΡΙΑ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον· διάσωσον ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεπτωκότας· σπλαγχνίσθητι Δέσποινα, τοὺς σοὺς δούλους καὶ ὠρεξον, τὴν πανάχραντον, σοῦ δεξιὰν καὶ ἐκ λάκκου, νῦν ἀνάγαγε, τῆς ἀγνωσίας Παρθένε, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Ὡδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

ΧΑΙΡΕ ἡ τεκοῦσα τῶν πάντων Θεόν, χαῖρε Οὐρανοῦ τὸ στερέωμα· χαῖρε Ἡλίω ἡ παρέχουσα τὸ φῶς, χαῖρε Σελήνης τὸ φῶτισμα, χαῖρε τῶν ἀστέρων ἀγλάισμα.

ΧΑΙΡΕ ἡ διδοῦσα τὸ φῶς ἐν πυρὶ, χαῖρε ἡ ἀέρα δροσίζουσα· χαῖρε βεβαίως ἡ κατέχουσα τὴν γῆν· χαῖρε ὑδάτων σύστημα, χαῖρε ἀρμονία τοῦ σύμπαντος·

ΧΑΙΡΕ εὐδοκίᾳ ἀνάρχου Πατρὸς, χαῖρε συνανάρ-

χου Υιού αὐτοῦ, σκῆνωσις θεία, χαῖρε σκιάσις φαιδρᾶ, συναϊδίου Πνεύματος, χαῖρε ἡ Θεότητος ἔμπλεος.

ΧΑΙΡΕ Ἀρχαγγέλου ἡ ζῶσα φωνή, χαῖρε Γαβριήλ θεῖον καύχημα, χαῖρε Μαρία ἡ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, κεχαριτωμένη πανάμωμε.

Ἄλλος τοῦ Ἁγίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἡ δυὰς νῦν ἀνουμνείσθω, ἡ ἁγία καὶ πάνσεπτος· ἡ ἱερωτάτη, σὺν τῷ Ἀποστόλῳ καὶ κήρυκι, τῷ Ἰωάννῃ τῷ θεῷ Θεολόγῳ δέ· Ἰωσήφ τε οὗτος, ὁ ἱερός καὶ σεβάσιμος.

Ἡ τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου, Ἰωάννου εὐφραίνεται, Ἐκκλησία Πάτερ, καὶ ὡς ὠσαυρὸν ἀνεξάντλητον· τὴν σὴν σορὸν Θεοφόρε ἔνδον ἔχουσα· ἰαμάτων τε πᾶσι πιστοῖς βῶσιν δίδουσα.

ΘΕΟΣ ἀναρχος ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν ὁ Θεός, καὶ Θεός ὁ Λόγος, εὐαγγελικῶς προὑπέγραψεν, ὁ ἱερός Ἰωάννης ὁ θαυμάσιος· σὺν Υἱῷ δέ, τῷ μονογενῆ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοχίον.

ἮΡΕΙΣ Ἀρχιερεῖς τε, σὺν Ὅσιοις καὶ Μάρτυσιν· Ἱερομαρτύρων, θείων γυναικῶν ὁ κατάλογος, καὶ Προφητῶν Ἀποστόλων καὶ Δικαίων τε. Κόρη Δέσποινα ὑμνολογοῦμεν τὸν τόχον σου.

Ἄλλος. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Σὺ τὴν ὁδὸν, στενὴν τὴν ὄντως ἐβάδισας· σὺ νηστεία, τὴν ἀρχα, ἐμέρανας, ὑπερφυῶς ὄθεν δυσμενῶν, στυφός καταπλάγη, τὴν ἀκλινῆ καρτερίαν σου.

Ἄγγέλων δ' αἱ χορεΐαι, σὺν ἀνθρώποις ἐβόων· τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

ΣΥ τῆς ψυχῆς, ἤρδευσας αὐλακας Ὅσις· καὶ δα-
κρῶν, ρεΐθροις ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόρον
ἀληθῶς· δι' καλλιεργήσας, ἀσκητικαῖς πόνοις ἐνδοξε·
ἐδρέψω τῶν δραχμάτων, τοὺς καρποὺς ἀποθήκας,
ταῖς ἀσύλοις συγκλείσας πανένδοξε.

Δόξα.

ΣΥ Ἰωσήφ, ἔλαφος ὡςπερ ἐδίψησας, δι' ἐκ πόθου,
Κύριον ἐζήτησας, μετὰ δακρῶν καὶ στεναγμῶν, καὶ
συντετριμμένης καρδίας δυντῶς τρισόλβις· καὶ ὑπὲρ κό-
ρον τούτου, κορεσθεὶς ἀναμέλπεις, τῇ δυνάμει σου
δόξα φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΥ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε· σὺ
προστάτης, σὺ καὶ καταρῦγιον Χριστιανῶν τεῖχος καὶ
λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις παν-
άμωμε· καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία.

» **ΕΚΑΛΥΨΕΝ** οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς
» κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιασματός σου, τῆς ἀ-
» φθόρου Μητρὸς· ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου, ὠφθης
» ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάν-
» τα, τὰς σῆς αἰνέσεως.»

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ΧΑΙΡΕ Μητροπάρθενε, τῶν Ἀποστόλων κήρυγ-
μα, τῶν Ἱεραρχῶν χαῖρε τὸ κῦδος· χαῖρε Μαρτύρων

θάροςσος τὸ ἔνθεον· χαῖρε τῶν Ὁσίων καλλονή, χαῖρε Ὑπεράγιον τῶν ἀγίων ἢ τέσσασα.

ΧΑΙΡΕ πιστῶν στήριγμα, ἀπίστων χαῖρε κάθειρξις, χαῖρε εὐσεβούντων θεία σκέπη, ἁμαρτανόντων χαῖρε ἀνόρθωσις· χαῖρε ἡ ἐλπίς χριστιανῶν, χαῖρε ἡ κυήσασα, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

ΧΑΙΡΕ ἡ κατέχουσα, Τριάδος τὸ μυστήριον, χαῖρε θεῖον ὄχημα Κυρίου· χαῖρε Ἡψίστου Πατρός τὸ θέλημα, χαῖρε ἐνδιαίτημα Υἱοῦ, χαῖρε ἡ τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἀγίου ἐπέλευσις.

ΧΑΙΡΕ ὁ ἀρχάγγελος, κομίζων προσεφώνει σοι, χαῖρε τὸ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χωρίον· χαῖρε Κυρίου Ὁρόνος ὁ ἐμφυχός· κεχαριτωμένη Μαριάμ, χαῖρε ὅτι μετὰ σοῦ ἔσται πάντων ὁ Κύριος.

Τοῦ Ἀγίου Ὁ αὐτός.

ΚΑΛΩΣ τῶν ἀγῶνά σου, ἐτέλεσας μακάριε, πίστιν δὲ ἐτήρησας ἀμέμπτως· ἱερουργήσας Θεῷ ὡς Ἀγγελος· ὄθεν σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς, εἰς φῶς τὸ ἀνεσπερον, Ἴωσήφ παμμακάριστε.

ΚΗΡΥΞΑΣ πανεύφημε, τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, ἔννομος ὡς ὄντως ἱερεὺς τε, καὶ πληρωτὴς τε αὐτοῦ γε-nόμενος· ὄθεν καὶ στεφάνων σε Χριστὸς, δὲ δισώως κατέστησεν, ὡς περ θύτην καὶ Ὁσιον.

ΛΑΜΠΡΥΝΕΤΑΙ πάντοτε, Τριάς ἡ ὁμοούσιος, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις συνεκφέρει, οὐσίαν μίαν καὶ κυριότητα, ἀναρχον Πατέρα σὺν Υἱῷ καὶ τῷ θεῷ Πνεύματι, τούτην πάντες δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ θεόνυμφε, τοῦ κόσμου τὸ διάσωμα, λύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος· ἵνα σε δοξάζωμεν ἀγνή, καὶ μακαριοῦμέν σε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ἄλλος, Ἴνα τί με ἀπώσω.

ΠΟΙΟΣ νοῦς ποῖα γλῶσσα, σοῦ τὸν ὑπερθαύμαστον βίον πανένδοξε, Ἰωσήφ ἐξείπη· καὶ τὴν πάντιμον καὶ μακαρίαν ζωὴν, ἣν περ παραδόξως, πόθῳ τρωγείς ὑπὲρ Κυρίου· καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

ΤΗΣ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ἐκπιῶν μακάριε, βλύζουσα δέδειξαι, κρήνη θεῖον ρεῖθρον, κατανούξωσ Πάτερ πανόλβιε· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες, ἐν εὐφροσύνῃ εὐφημοῦσι, τοὺς ἰδρώτας καὶ πόνους σου Ὅσιε.

Δόξα.

ΜΕΤ' Ἀγγέλων χορευῶν· ὧν τὸν βίον Ὅσιε καλῶς ἐζήλωσας· τὸν Θεὸν πρεσβεύειν, μετ' αὐτῶν μὴ ἐλλείπης ἐκάστοτε, ὅπως ἐν αἰνέσει, χαρμονικῶς ἐπιτελοῦντες· τὴν σὴν μνήμην αὐτὸν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

ΜΗΤΡΙΚΗΝ παρρησίαν. τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία.

» **ΩΣ** εἶδεν Ἥσυχίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὧ τά-

»λας ἐβόα ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεόν,
»φωτὸς ἀνεπτέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

ᾠδὴ 5'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,

ΧΑΙΡΕ σοφίας ἢ φρόνησις, χαῖρε δικαιοσύνης ἀ-
σφάλει· χαῖρε πανάρετε, χαῖρε ἀνδρείας ἢ δύναμις,
χαῖρε τῆς σωφροσύνης ἢ σεμνοπρέπεια·

ΧΑΙΡΕ ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, χαῖρε ἀπελπισμένων
ἀντίληψις, χαῖρε κραταίωμα, χαῖρε τῆς πίστεως ἔρη-
σμα, χαῖρε πολεμουμένων, θεία βοήθεια.

ΧΑΙΡΕ Πατρός ἢ ἀπόφασις, χαῖρε Υἱοῦ ὁ τόκος
καὶ Πνεύματος, χαῖρε ἐκπλήρωσις, χαῖρε Τριάδος φα-
νέρωσις· χαῖρε παντός τοῦ κόσμου ἢ ἀνακαίνισις.

ΧΑΙΡΕ Παρθένων εὐπρέπεια, χαῖρε τοῦ Γαβριὴλ
θεῖον πρόσφθεγμα· χαῖρε δλόφωτε, χαῖρε βροτῶν ἀνα-
γέννησις, χαῖρε ἢ τῶν δαιμόνων καταξολόθρευσις.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός·

ΝΑΟΣ ἐγένου μακάριε, τοῦ Θεοῦ καὶ πανσέπτου
τε Πνεύματος, βιώσας Ὅσιε, ἐπὶ τῆς ὡς περ ἄσαρκος,
διὸ σὺν Ἄσωμάτοις χοροῖς ἠρίθμησαι.

ΝΑΟΣ ὁ Θεὸς πανόλβιε, τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου
καὶ κήρυκος, ὃν ἐλειτούργησας, νῦν τὴν σορὸν σου κα-
τέχει γὰρ, ἦν πάντες προσκυνοῦμεν κατασπαζόμενοι.

ΞΕΝΟΝ βροτοῖς τὸ μυστήριον, Τριάδος τῆς ἁγί-
ας γνωρίζεται, ἀλλ' ἀληθεία τε Πατὴρ ἀγέννητος πέ-
φυκε, καὶ σὺν Υἱῷ τὸ Πνεῦμα δοξολογήσωμεν.

Θεοτοκίον.

ΘΡΟΣ κατάσκιον ἄχραντε, ὁ Θεὸς Ἀββακούμ σε

ὑπέγραψεν, λύπην κλεισμένην τε ἄλλος Προφήτης ἐφώνησεν· ἡμεῖς δὲ Θεοτόκον πάντες κηρύττομεν.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΣΤ φάλαγγας τοῦ ἐχθροῦ, πάσαν ἀνδρείαν ἠφάνισας, ἰσχύϊ Θεουργικῇ, ῥωννύμενος ὄθεν σου, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν, τὴν ζωὴν τὴν θείαν, Ἰωσήφ ἀιμακάριστε.

ΙΝΑ βλασῆσας καλῶς, ὡς εὐθαλές κρίνον Ὅσιε, νῦν εὐωδίας πληρεῖς, τὴν πόθω κατέχουσας, θήκην τῶν λειψάνων σου, Ζάκυνθον συντήρει, ταῖς πρεσβείαις σου ἀκλόνητον.

Δόξα.

ΘΗΚΗΝ λειψάνων τῶν σῶν, Ζάκυνθος πόθω κατέχουσα, καυχᾶται διηνεκῶς, σήμερον δὲ ψάλλουσα, πιστῶς περιπτύσσεται, ταύτην καὶ δοξάζει, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

ΡΥΣΘΕΙΗΜΕΝ τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ Ἄγνη, καὶ τύχοιμεν πάναγε, τῆς θείας ἐλλάμπσεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράσως, σαρκωθέντος Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ.

Καταβασία.

«**ΕΒΟΗΣΕ ΣΟΙ**, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς
»τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέσῃ, ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

ΤΩΝ Πιστῶν προίστασαι καὶ ἀπαλάττεις, ἀπὸ πά-

σης θλίψεως ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεὸν ᾧ Ἰωσήφ παναοίδιμε, κλέος καὶ δόξα, Ὁσίων καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ καθιερώθης Πάτερ, σὺ καὶ τὸν ζαυρόν σου ἀράμενος, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντι, ἠκολούθησας, παρ' οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ κωλυόμενος Ὅσιε πάντα γὰρ ὡς σκύβαλα ἠγήσω, καὶ Χριστὸν ἐπόθησας, τῆς ἐφέσεως δὲ τυχών, ἀντεδοξάσθης παρ' αὐτοῦ, τῶν θαυμάτων ταῖς ἐπιλάμψεσι· καὶ τὸ διδάξαι πάντας βοᾷ σοι. **Κλέος καὶ δόξα Ὁσίων καὶ καύχημα.**

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κβ'.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ ἐπονομαζομένου Σαμάκου.

Στίχοι.

Ἰωσήφ τὸν μέγιστον ἐν σωφροσύνῃ,
Ἵμνήσωμεν ἅπαντες λαοὶ ἀξίως.

Τὸν ἐν ὑστέροις ἐκλάμψαντα τοῖς χρόνοις,
Κάλλει διαπρέψαντα καὶ ταπεινώσει.

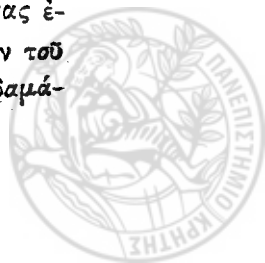
Θησαυρὸν εὐρῶν καὶ σκορπίσας τοῖς πᾶσι,
Κλῆρον Οὐρανὸν ἀξίως εὔρες μάκαρ.

Εἰκάδι Ἰωσήφ θεορρήμων ἔκθανε δευτερίη.

ΟΥΤΟΣ ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωσήφ, ἦτον γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιφήμου Νήσου Κρήτης, ἀπὸ

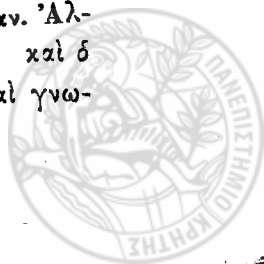

ἓνα χωρίον Κεράμων καλούμενον, εὐσεβῶν γονέων
 υἱός, καὶ ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν δεκτικὴν μαθήσεως, ἐδόθη
 ἀπὸ τούτων γονεῖς του εἰς ἓνα διδάσκαλον θεοσεβέστατον
 καὶ σεβάσιμον πνευματικὸν Πατέρα, ὁποῦ ἐκατοικουσεν
 εἰς ἓνα Μονήριον τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου
 Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
 ἐπονομαζόμενον παρὰ τοῖς πολλοῖς τοῦ Δερματάνου,
 κείμενον εἰς τὰ παραθαλάσσια μέρη εἰς τὴν Χώραν
 Χανδάκου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον διδασκόμενος ὄχι μόνον τὰ
 γράμματα, ἀλλὰ καὶ τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα ἤθη, ἔμα-
 θεν εἰς ὀλίγον καιρὸν ὅσα ἦσαν ἀρκετὰ εἰς τὴν σωτη-
 ρίαν του, καὶ οὕτως ἀναγινώσκων καθ' ἐκάστην τὰ βι-
 βλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐγνώρισε τὴν πλάνην τοῦ
 κόσμου καὶ ματαιότητα, καὶ μισήσας ὅλα τὰ προσωρι-
 νὰ καὶ φθειρόμενα πράγματα τοῦ βίου τούτου, ἐποθοῦ-
 σε τὰ αἰώνια καὶ ἀφθαρτα ἀγαθὰ τοῦ Οὐρανοῦ· ὅθεν
 καὶ ἐδόθη ὅπως δι' ὅλου εἰς τὸ νὰ ἀγωνίζεται μὲ με-
 γάλην προθυμίαν εἰς τὰς ἐναρέτους πράξεις, εἶχε δὲ
 καὶ ἐργόχειρον τὴν καλλιγραφίαν· οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ
 βλέποντες τὴν θεοσεβειαν καὶ ἀρετὴν τοῦ υἱοῦ τους,
 μεγάλως ἐφραίνοντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἄλλ' ἐ-
 πειδὴ καὶ μετὰ ὀλίγον καιρὸν ἐτελεύτησαν οἱ γονεῖς
 του, ἔγυνεν οὗτος κληρονόμος εἰς ὅλα τους τὰ ὑπάρ-
 χοντα, ὡσάν ὁποῦ ἄλλο τέκνον δὲν εἶχον ἀλλ' ὅμως ὁ
 Μακάριος δὲν ἐνικήθη παντελῶς ἀπὸ αὐτὰ, καὶ μὲ ὅ-
 λον ὁποῦ ἦσαν ἀρκετὰ, ἀλλὰ μὲ τὴν βουλήν τοῦ πνευ-
 ματικοῦ του Πατρὸς καὶ Διδασκάλου, τὰ ἐδιαμοίρασεν
 ὅλα ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ μένωντας ἐ-
 λεύθερος ἀπὸ αὐτὰ, εὕρισκετο εἰς τὴν ὑποταγὴν τοῦ
 γέροντός του μὲ μεγάλην ταπείνωσιν, καὶ καταδαμά-

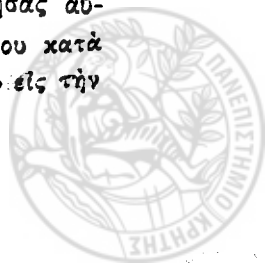
ζώντας τὸ σῶμά του μὲ νηστείαν ὑπέρμετρον, μὲ ἀγυπνίαν, μὲ γονυκλισίας ἀμετρήτους, καὶ μὲ προσευχὴν ἀδιάλειπτον, ἐνίκα τὰς βίας τῆς φύσεως μὲ ὀλίγον φωμὶ καὶ νερὸν, καὶ μὲ ὀλίγον ὕπνον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν κάθε λογῆς ἀσκησὶν καὶ ἐγκράτειαν ἐμεταχειρίζετο, γενόμενος ὅλως δι' ὄλου σκευὸς καθαρὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος· καὶ τὸ παράδοξον ἦτον, ὅτι καὶ μὲ ὄλον ὁποῦ εὐρίσκετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς Πόλεως καὶ τῶν θορύβων καὶ ταραχῶν τοῦ κόσμου, ἐκακαπάτησεν ὁμως ὅλας τὰς πανουργίας τοῦ δαίμονος, ὥστε ὁποῦ καὶ οἱ ἀσώματοι Ἄγγελοι ἐξεπλάγησαν.

Λοιπὸν ὁ πνευματικὸς του Πατὴρ βλέπωντας αὐτὸν ὁποῦ ἐπρόκοπτεν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἀνέβαινεν ἀπὸ ἀρετῆν εἰς ἀρετῆν, τὸν ἔκαμε Καλόγηρον, καὶ τὸν ἐνδυσε τὸ θεῖον καὶ ἀγγελικὸν σχῆμα τῶν Μοναχῶν· καὶ ὄχι μόνον τοῦτα, ἀλλὰ δοκιμάσας αὐτὸν ἰκανὸν καιρὸν, ἔκρινε νὰ τὸν ἀνεβάσῃ καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα τῆς Ἱερωσύνης ὡς ἀξίον πέμψας αὐτὸν διὰ γράμματός τῶ εἰς τὸν Ἀρχιερέα τοῦ τόπου ἐκείνου· ὅς τις ἰδὼν αὐτὸν, καὶ θαυμάσαστῆν σύνεσίν του, τὰ ἦθη του, καὶ τὴν ἀκραν ταπεινώσιν, τὸν ἐχειροτόνησε κατὰ τάξιν Ἱερέα μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν γέροντά του· ὁ ὁποῖος τὸν ἐδέχθη μὲ πολλὴν χαρὰν, καὶ ἀμετρον εὐφροσύνην. καὶ διδάξας αὐτὸν ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα τῆς Ἱερωσύνης, ἔπαυσεν αὐτὸς τῆς Θείας Ἱεουργίας ὡς γέρων, καὶ ἀρχισε πλέον ὁ Ἱερός Ἰωσήφ νὰ ἐκτελῆ ἀμέμπτως καὶ καθαρῶς τὴν θεῖαν Λειτουργίαν. Ἀλλὰ δὲν ἀπέρασε πολὺς καιρὸς ἐν τῷ μεταξύ, καὶ ὁ πνευματικὸς του Πατὴρ, ἀσθενήσας ὀλίγον, καὶ γνω-

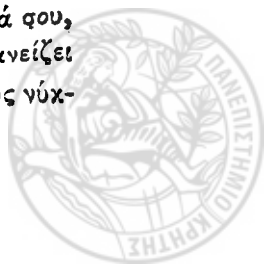

ρίσας τὸν θάνατόν του, ἐπροσχάλεσε τὸν Ὅσιον Ἰωσήφ, καὶ τοῦ εἶπε ταῦτα· εἰς ἐμένα μὲν, ὦ τέκνον, ἐφθασεν ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς τελευτῆς, καὶ ὑπάγω ἐκεῖ ὁποῦ ἀπολαμβάνει κάθε ἓνας κατὰ τὰ ἔργα του· σὺ δὲ πρόσεχε καλῶς, νὰ φυλλάττης μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τὸ ποιμνιόν σου, διότι ἔχεις νὰ δώσης ἀπολογία εἰς τὸν δίκαιον Κριτὴν δι' αὐτό· νὰ προσεύχου ἀδιαλείπτως· νὰ ἀπερνᾷς τὴν ζωὴν σου ἡσυχον καὶ ἀφιλόνηκον· νὰ μὴν ἀφίνης ποτέ τὴν Ἀκολουθίαν σου καὶ τὸν Κανόνα σου· νὰ ἐπιμελήσῃς τοὺς πτωχοὺς· νὰ βοηθῆς ὅσον δύνασαι τὰς χήρας, καὶ τὰ ὄρφανά· νὰ παρηγορῆς μὲ κάθε λογῆς τρόπον ἐκείνους ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς θλίψεις καὶ εἰς συμφοράς· καὶ εἰς καιρὸν ὁποῦ ἐκτελεῖς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν, νὰ ἔχῃς ὄλον τὸν νοῦν σου προσκολλημένον εἰς τὸν Θεὸν τὸν μέγαν Ἀρχιερέα. Κάμε ἀκόμη καὶ τὴν μικράν μου ταύτην παραγγελίαν, μοίρασαι εἰς τρία μερίδια τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ τὸ ἓνα μερίδιον στείλέ το εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, τὸ ἄλλο εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Σινᾶ, καὶ τὸ ἑναπολειφθὲν ἔχετο εἰς διατροφήν ἐδικήν σου· πλὴν ἀπὸ τὸ μέσον τῶν δύο μεριδίων διάδος καὶ εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πτωχοὺς· ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐχάμενος πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Ὁ δὲ Ἱερὸς Ἰωσήφ λυπηθεὶς πολλὰ διὰ τὴν ὄρφανίαν τοῦ πνευματικοῦ του Πατρὸς, καὶ κλαύσας ἐπ' αὐτὸν ὅσον ἔπρεπε, τὸν ἐκήδευσεν εὐλαβῶς· ἔπειτα ἐπήγεν εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, καὶ προσκυνήσας αὐτοὺς, ἐμοίρασε τὰ ὑπάρχοντα τοῦ γέροντός του κατὰ τὴν ἐντολήν του, καὶ οὕτως ὑπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν

Κρήτην, εἰς τὸ προῤῥηθὲν Μονήδριον τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐκεῖ ἠγωνίζετο πάλιν τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως μετὰ περισσοτέραν προθυμίαν, μεταχειριζόμενος πᾶσαν θεάρεστον πράξιν, καὶ πρὸ πάντων τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, καὶ ἀκολούθως τὴν ἐλεημοσύνην, ὥστε ὁποῦ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἔδωκεν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς καὶ ὅλον τὸ μερίδιον ὁποῦ τοῦ ἄφησεν ὁ γέροντάς του εἰς διατροφὴν ἐδικήν του, καὶ ἐκαταστάθη ὕστερον τόσον πτωχός, ὁποῦ δὲν εἶχε μηδὲ τὴν καθημερινὴν ὀλίγην ἐκείνην τροφήν. Καὶ πολλάκις ἐπήγεναν πτωχοὶ εἰς αὐτόν, ζητοῦντες ἐλεημοσύνην, καὶ μὴν ἔχοντας νὰ τοὺς δώσῃ, ἐλυπεῖτο μετὰ ὑπερβολὴν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἡμῶν ὁποῦ ἐρευνᾷ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, βλέπωντας αὐτὸν λυπούμενον, ἐνήργει διὰ τῆς Ἐθείας του Χάριτος, καὶ εὗρισκοντο ψωμῖα μέσα εἰς τὴν σπυρίδα τοῦ Ὁσίου, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐτρέφετο καὶ αὐτός· καὶ ἄς μὴν ἀπιστῆ τινὰς εἰς τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν οὕτως εἶπεν εἰς τὸ Θεῖόν του Ἐυαγγέλιον. «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖται καὶ εὕρησεται·» «κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν·» καὶ πάλιν διὰ τοῦ Προφητάνακτος. «Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει.» Ὅποταν δὲ ἱερουργούσε ὁ Μακάριος, τὰς προσφορὰς ὁποῦ τοῦ ἔφερναν, τὰς ἐμοίραζεν εἰς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ πολλάκις ἐπήγαινε νύκτα βαθεῖαν εἰς τὰς θύρας τῶν πτωχῶν, καὶ τοὺς ἔρριπτε κρυφίως τὰ χρειάζόμενα, καὶ μετὰ πολλὴν σπουδὴν ἐγύριζεν ὀπίσω διὰ νὰ μὴ τὸν ἰδῆ τινὰς· διότι μαθῶν ἀπὸ τὸν Κύριον, τὸ, «Μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου·» καὶ τὸ «Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανεῖζει Θεῷ·» δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιμελῆται τοὺς πτωχοὺς νύκ-

τα καὶ ἡμέραν· καὶ πολλάκις ὁποῦ δὲν εἶχε τίποτε νὰ τοὺς δώσῃ, ἐζήτηι δανεικὰ καὶ τοὺς ἔδιδεν. Ἐπισκέπτετο δὲ καὶ τοὺς φυλακωμένους, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, μάλιστα τοὺς λωβούς, καὶ τοὺς ἐνδεεῖς ἔδιδε τὴν ἐλεημοσύνην· μαθὼν δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ῥητόν τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι πρέπει νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τοὺς Ἀρχοντας τοῦ τόπου, καὶ τοῦ ἀπέδιδε τὴν πρέπουσαν τιμὴν.

Ἐνα καιρὸν κατὰ τὴν σεβάσμιον Ἑορτὴν τοῦ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐπρόσφεραν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Ναὸν τοῦ πληθὸς πολὺ προσφορῶν, τὰς ὁποίας διεμοίρασεν ὁ Ὁσιος ὅλας εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὸ ἑσπέρας τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν εἶχεν οὐδεμίαν, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλον ἐπῆρεν ὀλίγον ψωμὶ καὶ ἔφαγεν. Ἄλλο τε συνέβη ἐν τῇ τοιαύτῃ Ἑορτῇ, νὰ προσφέρουν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Ναὸν, λαμπάδας καὶ θυμιάματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ, προσφορὰν δὲ μηδεμίαν· καὶ ὅταν ἔφθασεν ὁ καιρὸς τῆς Θείας Λειτουργίας, βλέπωντας ὁ διωρισμένος ὑπηρέτης, πῶς δὲν ἔχουν προσφορὰν, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσουν τὴν Θεῖαν Μυσταγωγίαν, ἐπῆγεν εἰς τὸν Ὁσιον, καὶ τοῦ λέγει· Πάτερ τίμιε, ὁ καιρὸς τῆς Λειτουργίας ἔφθασε, καὶ προσφορὰ δὲν ἔστιν, ὅθεν πρόσταξόν με τί νὰ κάμω. Καὶ ἐκεῖνος τοῦ ἀπεκρίθη κατὰ τὴν Ἀβραμιαίαν ἐκσίνην φωνὴν καὶ πίστιν. «Θεὸς ὀψεται ἑαυτῷ προσφορὰν, τέκνον, εἰς θυσίαν ἑαυτοῦ.» καὶ μετ' ὀλίγον τοῦ λέγει, ἔμβα τέκνον, εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ στοχάσου εἰς τὸ δεξιόν σου μέρος, καὶ θέλεις εὔρη τὸ ζητούμενον, μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Χριστοῦ μου· καὶ ἐμβαίνοντας ὁ Διακονητής εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα, καὶ στραφείς πρὸς τὸ

μέρος τὸ δεξιὸν αὐτοῦ, βλέπει, ὡ τοῦ θαύματος! ὄχι μίαν μόνην προσφορὰν, ἀλλὰ πολλὰς, μεγάλας τε καὶ καλὰς σωρευμένας, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν ἐκήρυττεν εἰς τοὺς παρόντας τὸ γενόμενον· ὁ δὲ Ὅσιος ἐπιτιμησας αὐτὸν, καὶ προσάζωντάς τον νὰ σιωπήσῃ, ἄρχισεν εὐθύς νὰ ἐκτελεῖ τὴν θείαν Λειτουργίαν, μὲ ἀγαλλίασιν τῆς ψυχῆς του, καὶ μὲ εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν· ἀφοῦ δὲ ἐτελείωσε τὴν Λειτουργίαν, ἐδιαμόρφασε τὰς προσφορὰς ἐκείνας εἰς τοὺς πτωχοὺς, καθὼς εἶχε συνήθειαν νὰ κάμνῃ πάντοτε, εἰς δόξαν Θεοῦ τοῦ ποιούντος μεγάλα τε καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωσήφ ἔχοντας χρεῖαν ἀναγκαίαν εἰς ἄλλον τόπον, ἐκίνησε νὰ ὑπάγῃ εἰς αὐτὸν, καὶ ἀπερνῶντας ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν Ἑβραίων, συνέβη νὰ ἦναι εἰς τὸν δρόμον μερικοὶ Ἑβραῖοι, οἱ ὅποιοι ἐμετάγγειζαν κρασί ἀπὸ ἓνα ἀγγεῖον εἰς ἄλλο, καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἀπὸ μακρὰν, ἐβουλευθήσαν νὰ τὸν περιπαίξουν, καὶ μὲ κοινὴν γνώμην ἔλαβεν ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ γεμιζώντας τὸ κρασί, τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν Ὅσιον, εἰπὼν αὐτῷ, πίε Πάτερ τὸ κρασί τοῦτο. Ὁ δὲ χωρὶς καμμίαν συστολήν ἐδέχθη τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἑβραίου, καὶ σφραγίζωντάς το μὲ τὸ σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔπιεν ἐξ αὐτοῦ ὀλίγον, καὶ τὸ ἐπίλοιπον τὸ ἔχυσε μέσα εἰς τὸ ἀγγεῖον ὅπου ἦτον ὅλον τὸ κρασί· ἰδόντες οἱ Ἑβραῖοι τὸ γενόμενον, ἐφώναξαν κατὰ τὴν σηνήθειάν τους, καὶ κάμνοντες ταραχὴν μεγάλην, ἐ-

ζήτησαν ἀπὸ τὸν Ὅσιον τὴν τιμὴν ὄλου τοῦ κρασίου, ὡσάν ὁποῦ ἀδικήθησαν τάχα ἀπὸ αὐτόν. Ὁ δὲ Ἅγιος περιπαίζωντάς τους, φρονίμως καὶ εἰς καιρὸν ἀρμόδιον, ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν τοὺς ἔκαμε κάμμιαν ζημίαν, καὶ δὲν πρέπει νὰ τὸν ζητοῦν τίποτε, ἀλλὰ μάλιστα νὰ τὸν εὐχαριστοῦν ὅτι εὐλόγησε τὸ κρασί τους, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦσαν ἀμέτροι ἀπὸ εὐλογίαν. Λοιπὸν μὲ τὸ νὰ ἔγινε μεγάλη φιλονεικία ἀναμεταξὺ τοῦ Ὁσίου καὶ τῶν Ἰβραίων, ἐπειδὴ ἐπαρστώθησαν ἐκεῖ Χριστιανοί, καὶ τὸν μὲν δίκαιον ἐλευθέρωσαν ἀπὸ τὰς φωνὰς καὶ τὴν ταραχὴν αὐτῶν, ἐκείνους δὲ τοὺς ἐπεριπαίξαν καθὼς ἔπρεπε μὴν ὑποφέροντες ἐκεῖνοι τὸν ἐμπαιγμὸν, ἐπρόσδραμον εἰς τὸν Δούκα τῆς Πόλεως ἐγκαλοῦντες τὸν Ὅσιον, πῶς τοὺς ἠδίκησεν ὁ δὲ Δούξ πέμψας ἐπροσχάλεσεν αὐτόν, καὶ τὸν ἠρώτησε, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸν ἐγκαλοῦν ἐκεῖνοι; Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίθη λέγων· ἐγὼ ἀπερνῶντας ἀπὸ τὴν στράταν, ἀπάντησα τοὺς Ἑβραίους τούτους, ὁποῦ εἶχαν ἐκεῖ εἰς τὸ τρίστρατον ἓνα ἀγγεῖον γεμάτον κρασί, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐγέμισαν ἓνα ποτήριον, καὶ τὸ ἔδωκαν εἰς τὰς χεῖρας μου λέγοντες, πῖς τὸ κρασί τοῦτο· ἐγὼ δὲ τὸ ποτήριον θεξάμενος, δὲν ἠθέλησα νὰ τὸ γευθῶ Ἰουδαϊκῶς, ἀλλὰ Χριστιανικῶς ὅθεν κατὰ Χριστὸν εὐλογήσας αὐτὸ καὶ σφραγίζωντάς το μετὰ τὸ Σημεῖον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἔπια ἀπὸ αὐτὸ ὅσον ἤθελα, τὸ δὲ ἐπίλοιπον τὸ ἔχυσα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀγγεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὸ εὐγαλαν. Λοιπὸν ἡ ἐδική σου ἀγγίνοια ἄς κρίνη, ἐάν ἔκαμα δικαίως, ἢ ἀδίκως τὸ τοιοῦτον ἔργον. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἐξουσιαστής, εἶπεν εἰς τοὺς Ἑβραίους· δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐγκαληθῆται τὸν τί-

μιον τούτον Πατέρα, ἐπειδὴ ἐσεῖς μὲν, διὰ νὰ δείξετε τάχα ἀγάπην εἰς αὐτόν, τὸν ἐδεξιώθητε ὅπου ἀπερνοῦσεν ἐκεῖθεν, καὶ τοῦ ἐδώκατε νὰ πῆ ἀπὸ τὸ ἐδικόν σας κρασί· αὐτὸς δὲ, ἐπειδὴ δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ σᾶς ἀντιδεξιωθῆ, μὲ τὸ νὰ ἦσθε ἀβάπτιστοι, ἐδεξιώθη τὸ κρασὶ ὅπου τοῦ ἐδώκατε ἀπὸ τὴν εὐλογίαν ὅπου εἶχε, καὶ ἔπρεπε μάλιστα νὰ τὸν εὐχαριστήτε διὰ τοῦτο, καὶ ὄχι νὰ τὸν ἐγκαλεῖται. Λάβετε λοιπὸν τὸ κρασί σας, καὶ μὴν ἐνοχλεῖτε παραλόγως τὸν Ἅγιον τοῦτον γέροντα. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι εἶπον, δὲν ἤμποροῦμεν κατ' οὐδέναν τρόπον νὰ λάβωμεν τὸ τοιοῦτον κρασὶ, ὡσὰν ὅπου ἐδέχθη Χριστιανικὴν σφραγίδα. Τότε τοὺς εἶπεν ὁ Δοῦξ· ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ἀπεφχάισατε ἐναντίον σας, ὅτι μὲ δίκαιον τρόπον πρέπει νὰ ὑστερηθῆτε τὸ τοιοῦτον κρασὶ, ὡσὰν ὅπου εἴσθε ὑστερημένοι ἀπὸ τὴν εὐλογίαν ὅπου ἐδόθη εἰς αὐτό. Λοιπὸν ἄς δοθῆ εἰς πτωχοὺς Χριστιανούς, χωρὶς καμμίαν δόσιν ἢ ἀντιμισθίαν, καὶ οὕτως ἐδόθη τὸ κρασὶ εἰς πτωχοὺς Χριστιανούς, εἰς δόξαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου νικᾷ τοὺς πανούργους μὲ τὴν ἰδίαν πανουργίαν τους. οἱ δὲ Ἑβραῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Κριτήριον σκυθρωποὶ καὶ κατησχυμένοι διὰ τὴν ἀκαρπον καὶ βλαβερὰν πονηρίαν τους. Εἶναι καὶ ἄλλα ἀξιοθαύμαστα τοῦ Ὁσίου κατορθώματα, τὰ ὅποια σιωπῶμεν συντομίας χάριν.

Ὁσίως δὲ καὶ θεαρέστως πολιτευόμενος ὁ Ἅγιος, ζήσας χρόνους ἐπάνω τῶν ἐβδομήκοντα, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, κατὰ τὸ ἀφ' ἡ 1511. ἔτος, ἐν Μηνὶ Ἰανουαρίῳ κβ' 22. Συναθροισθέντες δὲ οἱ Ἱερεῖς τῆς πόλεως καὶ οἱ

Ἄρχοντες μεγαλοπρεπῶς αὐτὸν κηδεύσαντες, τὸν ἐν-
ταφίασαν εἰς τὸν προβόρηθέντα Ναόν. Χρόνου δὲ πα-
ρελθόντος ἰκανοῦ, διὰ θείας ὀπτασίας, ἀνεκομίσθη τὸ
πάντιμον αὐτοῦ Λεῖψανον σῶον καὶ ἀκέραιον, εὐωδίαν
πνευματικὴν ἀναπέμπον, καὶ μετετέθη εἰς ξυλίνην
λάβραψα μέσα εἰς τὸν Ναον τοῦ Θεολόγου· καὶ ὅλοι
οἱ ἀσθενεῖς ὁποῦ προστρέχουν εἰς αὐτὸ μετὰ πίστεως
λαμβάνουν τὴν ἰατροίαν· οὕτω γὰρ οἶδε Κύριος δοξά-
ζειν τοὺς αὐτὸν πιστῶς δοξάζοντας. Εἰς δὲ τὸ α.χ.ξδ'.
1669· ἐπειδὴ ἤλθεν ἐκεῖ τὸ ἀσεβέστατον γένος τῶν
Ἄγαρινῶν, πέρνοντες αὐτὸ τὸ σεβάσμιον. Λεῖψανον οἱ
σεγγενεῖς του, τὸ ἔφεραν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ἐν μηνὶ
Αὐγούστῳ, κθ' 29 καὶ ἐκεῖ τὸ δοξάζει μὲ θαύματα καὶ
σημεῖα ὁ Κύριος ὁ δοξάζων τοὺς δούλους τοῦ, φυλάτ-
των καὶ ἕως τοῦ νῦν αὐτὸ σῶον καὶ ἀκέραιον. Ταῖς αὐ-
τοῦ Ἁγίαις Πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς. Ἀμήν·

ᾠδὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ΧΑΙΡΕ Δέσποινα τοῦ κόσμου, χαῖρε πάγκαλε,
χαῖρε παμπόητε, χαῖρε ἡ πάντων ζωὴ· χαῖρε ἀδιά-
φθορε, χαῖρε ἀκήρατε, χαῖρε πάναγνε, χαῖρε θεοβλα-
στούργητε, χαῖρε μόνη Θεοτόκε.

ΧΑΙΡΕ κλίμαξ, χαῖρε πύλη, χαῖρε γέφυρα, χαῖρε
Παράδεισε, χαῖρε λυχνία φωτός, χαῖρε στάμνε πάγ-

χρυσε, χαῖρε τροφή τοῦ παντός· χαῖρε ὄσφρηταις, χαῖρε
 θυμιατήριον, χαῖρε εὐοσμὸν Κυρίου.

ΧΑΙΡΕ τράπεζα ἀνάρχου τοῦ Γεννήτορος, χαῖρε
 ἐστίαις, τοῦ συνανάρχου Υἱοῦ· χαῖρε ἡ ἐπέλευσις,
 ἀγίου Πνεύματος· χαῖρε ἐνδείξις μονάδος τῆς Θεότη-
 τος, ἐν τρισὶ τοῖς χαρακτήρσι.

ΧΑΙΡΕ μόνη ἡ ἐν μήτρα σου βασάσασα, Ἀγγέλου
 ῥήματι, τὸν τῶν ἀπάντων Θεόν· χαῖρε ἡ κυήσασα τὸν
 Βασιλέα Χριστὸν, χαῖρε τρέφιμα, ἡ γαλακτοτροφήσα-
 σα, τὴν τροφήν πᾶσι διδούσα.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

ΠΡΑΟΣ γενόμενος σοφῆ, Ὅσιος ἀμίαντος μάκαρ
 καὶ ποιμενάρχης ἀληθῆς· μελωδῶν καθ' ἑκάστην τὸν
 ὕμνον Θεῶ, ὑπερύμνητα, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
 Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ΠΡΑΕΩΝ γῆν νῦν κατοικεῖς, ὡς πρᾶις τῷ κόσμῳ
 ἐφάνης· καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς, σὺν Ἀγγέλοις
 κραυγάζεις γηθόμενος· ὑπερύμνητα ὁ τῶν Πατέρων
 Κύριος, καὶ εὐλογητός εἶ.

ΠΡΩΔΗΣ φύσις γηγενῶν, σὲ τὴν παναγίαν Τρι-
 ᾶδα, ἀνευφημοῦμεν αἱ πιστοὶ, τὸν Πατέρα, Υἱὸν σὺν
 τῷ Πνεύματι μελωδοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
 Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

ΣΤΑΜΝΟΝ χρουσην καὶ κιβωτόν, τράπεζαν καὶ
 κλίνην καὶ θρόνον· πύλην καὶ ὄρος νοητόν, αἱ Προφῆ-

ταί σε πάντες ἐκήρυξαν· ἀλλ' ἡμεῖς Θεοτόκον σε, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ἄλλος, Θεοῦ συγκατάβασιν.

ΝΑΟΣ ἱερώτατος, τοῦ θείου Πνεύματος ἐχρημάτισας, τὰ δωρήματα τούτου, ἐν σῇ καρδίᾳ ἐδέξω γὰρ πάνσοφε, καὶ διὰ τοῦτο ἐβόας γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΩΣ κτίσμα τοῦ Κτίστου σου, τὰς ἐντολὰς θεόφρον ἐτήρησας· τὴν γὰρ ὄντος πτωχείαν, πρὸς τὸ τυχεῖν πλουσιότητος ἤσκησας· καὶ τῷ Δεσπότῃ βοῶν ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

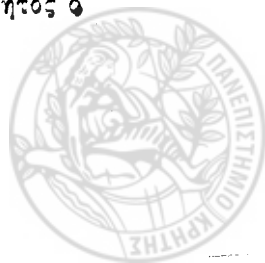
ΣΕ ὄντως ἐδόξασε, Τριάς ἡ Θεῖα Πάτερ πανάριστε ἀμοιβὰς σοι πλουσιῶς, δωρησαμένη τῷ ταύτην δοξάσαντι, καὶ ἐκτενῶς ἐκβοῶντι καὶ ψάλλοντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΕ πάντες κεκτήματα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἀεὶ Χριστιανοὶ διὰ σοῦ γὰρ σωθέντες, τῷ τῶν ἀπάντων Θεῷ πίστει μέλπομεν· ὁ ἐνσκηνώσας ἐν μήτρᾳ Παρθένου τε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

«**Σ**Ε τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα. Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ὡδή ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ΧΑΙΡΕ Μαριάμ χαῖρε Κυρία, τῶν πάντων χαῖρε ἀγνή, χαῖρε Θεόλυπτε· χαῖρε Θεοεἰκελε, χαῖρε Θεοδόξαστε· χαῖρε Θεοειδέστατε, χαῖρε παντάπασα, τῶν ὅλων χαῖρε πάντιμε Κόρη· χαῖρε Παναγία, χαῖρε Θεοκυήτορ.

ΧΑΙΡΕ Ἀαρῶν ἡ ράβδος, χαῖρε ἡ μόνη τὸ ἄνθος χαῖρε ἐξανθήσασα· χαῖρε βῆτε ἀφλεκτε, χαῖρε πλάξ Θεόγραφε· χαῖρε τόκος ὁ ἐνδρόσος, χαῖρε παγκόσμιε, πορφύρα Θεοφάντε χαῖρε· χαῖρέ θείε τόμε, χαῖρε νεφέλη κούφη.

ΧΑΙΡΕ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, ἣν μόνη Τριάς ἁγία κατεσκύασε· χαῖρε θρόνε ἐμφυχε, τῆς μιᾶς Θεότητος· χαῖρε Πατὴρ ἐγχείρημα, Υἱοῦ τὸ ὕψωμα, καὶ Πνεύματος τελείωμα θεῖον· χαῖρε τὸ δοχεῖον τῶν θείων χαρισμάτων.

ΧΑΙΡΕ ἡ ἀμνὰς ἡ τετοκεῖα, ἀμνὸν τὸν ἅς ἀμαρτίας κόσμου αἶροντα· χαῖρε ἡ βιστάζουσα, ἐν χερσὶ τὸν Κύριον, χαῖρε ἡ διαθρέψασα, τὸν πάντας τρέφοντα. Ἄγγελου Γαβριὴλ χαῖρε κάλλος, χαῖρε προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλος, τοῦ Ἁγίου. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

ΤΩΝ πεινῶντων τροφὴ Πάτερ γεγονός, τῶν ἐν θλίψεσι δὲ παραμύθιον· τῶν ἐν ἀνάγκαις Ὅσιε βοηθὸς καὶ προστάτης, διὰ κραυγᾶς, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖται τὸν Κύριον.

ΤΩΝ Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξέστησαν, πολιτεῖαν

τὴν σὴν μάκαρ βλέποντες· πῶς ἔτι μετὰ σώματος, ὅς τις ἄταρκος μάκαρ, ἐπολιτεύσω καὶ ἐβόας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΥΜΝΟΣ πρέπει ἡ δόξα καὶ αἴνεσις· τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος· ὡς γὰρ Πατὴρ δοξάζεται, ὡς Υἱὸς προσκυνεῖται πίστει καὶ πόθῳ, καὶ τὸ Πνεῦμα ὑμνεῖται τὸ ἅγιον.

Θεοτοκίον.

ΦΩΣ τεκοῦσα Παρθένε τὸ ἄδυτον· φώτισόν μου τὸν νοῦν καὶ διάνοιαν, ἵνα ὑμῶ σε Δέσποινα, καὶ βοῶ σοι ἐκ πόθου· χαῖρε Μαρία, παναγία παρθένε Θεόνυμφε.

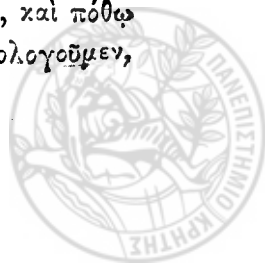
Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ΣΥ τὸν ἀγῶνα ἐνδοξε, τὸν καλὸν ἐτελείωσας, σὺ δὲ καὶ τὴν πίστιν καθαρῶς ἐτήρησας, τὸν δρόμον διήνυσας, τὸν τῶν Ὁσίων Ὅσιε, ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, βῶδων ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ΕΜέτω κόσμου Ὅσιε, καθαρῶς ἄντως ἐξήσας· ὅθεν σὺν ἀνθρώποις Ἄγγελοι ἐθαύμασαν, ὁρῶντες ὡς ἄσαρκον, ἐπὶ τῆς γῆς βιώσαντα, θάμβει δὲ τῷ Κτίσει ἀνεβόων συμφώνως· σοὶ δόξα ἄντως πρέπει τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη, ὃν καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

ΤΗΝ τῆς Τριάδος ἑλλαμψίν, κεκτημένως πανόλβιε, ταύτην ὑμνολόγεις, γηθασύνως πάντοτε, καὶ πόθῳ ἐδόξαζες, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζες· σὲ δοξολογοῦμεν,

καὶ πιστῶς προσκυνοῦμεν τὴν μίαν ἐν οὐσίᾳ καὶ τρι-
τὴν ἐν προσώποις· ὁμολογουμένην, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ τῇ σῇ μήτρα ὤκησεν, ὁ ἀσώματος Κύριος· σάρ-
κα ἐκ τῶν σῶν ἀγνῶν αἱμάτων πάνσεμνε, ἀφύρτως
λαβόμενος, σὲ Θεοτόκον ἔδειξεν· ἦν ἀνευφημοῦντες
εὐλαβῶς σοι βοῶμεν· μὴ παύσῃ ἰκετεύειν ὑπὲρ τῶν
σὲ τιμώντων, καὶ πιστῶς προσκυνούντων τὸν ἄχραν-
τόν σου τόκον.

Καταβασία.

«**ΑΣΠΕΚΤῶ** πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ προεσῶ-
ντες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωθηθέντες, θεῖον ὄ-
ννον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

ᾠδὴ 9'. Ἄσπας γηγενῆς.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Ἀδάμ, ἡ θεία ἀνάκλησις χαῖρε τῆς
Εὐας χαρά· χαῖρε ἡ κατάλυσις, τῆς ἀμαρτίας χαῖρε
τῆς λύπης φοβρά· χαῖρε ἡ περιφέρεια τῆς σωστικῆς
Κιβωτοῦ· χαῖρε ῥίζα Ἰεσσαὶ ἀπότιστος· βασιλέως Δα-
εὶδ χαῖρε θύγατερ.

ΧΑΙΡΕ Κορωνίς, Ἀνάκτωρ στεράνωμα, χαῖρε δι-
άδημα· χαῖρε ἐγκαλλώπισμα, ἀρρήτου κάλλους χαῖρε
δούλωμα· χαῖρε θυσιαστήριον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ·
χαῖρε δόξα, Ἱερέων εὐκλεία, χαῖρε βάσις πιστῶν,
χαῖρε σύστημα.

ΧΑΙΡΕ ἡ λαμπάς, Πατρός ἀπαυγάσματος ἡ πνευ-

ματέμφορος, χαῖρε χώρα εὐφορε, ἡ ἐκθλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, χαῖρε ἀῖρ πανεύκρατε πνευματοκίνητε, χαῖρε οἶκε Θεοκατασκεύαστε, τοῦ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἡνεύματος.

ΧΑΙΡΕ τοῦ Θεοῦ, Ναὸς ὁ πανάγιος Ἀγγέλων αἰνεσις· ὕμνος Ἀρχαγγέλων τε, Ἀρχῶν τὸ ἄσμα καὶ σεμνολόγημα· ἐξουσιῶν δυνάμεων, κυριοτήτων τε· καὶ τῶν θρόνων, Χερουδιμ καὶ Σεραφίμ· καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

ΧΑΙΡΩΝ τὴν ὁδὸν, Παμμάρκαρ διήνυσας, τὴν σενωτάτην τε· καὶ συναυλιζόμενος, ἀύλων ὕντων χοροῖς πανόλβις· παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τε τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· τοῦτον Πάτερ πρέσβευε δεόμεθα, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

ΧΑΙΡΩΝ κατοικεῖς, τὰ ἄνω βασιλεία καὶ παρασταμένῳ συμβασιλεύεις νῦν· τῷ παμβασιλεῖ Θεῷ, αὐτὸν δυσώπει τοὺς ἐκτελοῦντας σου, τὸ ἱερόν μνημόσυνον ἐκ πόθου Ὅσιε· λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων θλίψεων τῆς ἄνω τυχεῖν καὶ Βασιλείας τε.

ΨΑΛΛΟΝΤΕΣ πιστοὶ, τὰς χεῖρας κροτήσωμεν καὶ ἀνυμνήσωμεν· ἀσιγήτοις στόμασι, τὴν Παναγίαν Τριάδα ἅπαντες· τὴν ἐν μονάδι φίνουσαν εἰς τρία πρόσωπα· ἐνοοῦντες, ταύτην ἀδιαίρετον· καὶ ἀσύγχητον μένουσαν ἄτμητον.

Θεοτοκίον.

Ω Μήτηρ ἀγνή, τοῦ Λόγου γεννήτρια παρθένη ἄ-

χραντε· γῆ ἢ ἀγεώργητος, τὸν θεῖον ἄσταχυν ἢ βλαστήσασα, τὸν τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταίσματα ἀπαντα· τοῦτον Κόρη, πρέσβευε δεόμεθα· τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος, Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

ΕΞΕΣΤΗΣΑΝ Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· καθορῶσαι τὸν ἔνδοξον βίον σου, ὃν ἐπὶ γῆς, Πάτερ ἐτελείωσας καθαρῶς· σὺ γὰρ ἐν θνητῷ σώματι, ἔσχες ἀσωμάτων διαγωγὴν· οἷς νῦν καὶ συναγάλλει· σὺν τούτοις μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῦειν πάντοτε.

ΕΝ γῆ νῦν τῶν πραέων μάκαρ οἰκῶν, ὡς πραύς τε καὶ ἄκακος Ὅσις, σοὺς ὑμνητάς· φρούρει σαῖς δεήσεσιν, ἐκ παντός, ἀνιαροῦ συμπτώματος, ἔχεις γὰρ ἀξίαν πρὸς τὸν Θεόν· ὡς Ὅσιος ὡς θύτης, ὡς ὄντως θεοφόρος, ὡς μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Δόξα.

ΩΣ ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ἐλλείπης πρεσβεῦειν ἐκάστοτε ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν ἐπιτελούντων χαρμονικῶς, τὴν ἔνδοξον καὶ πάντιμον, μνήμην σου Παμμακάκαρ ἐπιτυχεῖν· λύτρου τῶν ἐπταισμένων· καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης, ἐν δεξιᾷ μερίδι τάξασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

ΩΡΑΘΗΣ, ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἐκυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς Ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε;
φρούρει, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ·

» **Ε**Ν Νόμῳ σιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν
καὶ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον
» Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν,
» πρωτοτοκοῦμενον Μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΚΙΝΗΣΕΙΣ τὰς τοῦ σώματος, ὡς ρυπαρὰς ἐξέ-
φυγας· καὶ ἐξω κόσμου ἐγένου, ἐν κόσμῳ ὧν καὶ τῆ-
ξησας, ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα, καὶ δόξαν τὴν οὐ-
ράνιον, ἐπλούτησας αἰοίδιμε, διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν,
ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Ἔτερον. Ὅμοιον·

ΤΟΝ Ἰωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ λειτουργὸν πανάρι-
στον. ὑπέρμαχον τὸν ἐν Κρήτῃ, Ζακύνθου τε τὸν προ-
στάτην, τὸν τοὺς πτωχοὺς ἐκθρέψαντα, πιστῶς ἀνευ-
φημήσωμεν· ὅς γὰρ ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, καὶ ἐν νυκτὶ
καὶ ἡμέρα, πάσης ἀνάγκης λυτροῦται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΧΑΙΡΕ ὄρος κατάσκιον· ὁ Ἄββακούμ ἐώρακεν,
γέφυρα κλίμαξ καὶ θρόνε, παλάτιον Βασιλέως· κλίμα
πορφυρόστρωτε· Παντάνασσα πανύμνητε· στάμνε καὶ
κούφη νεφέλη, χαῖρε Βασίλισσα κόσμου, χαῖρε ἡ Μή-
τηρ Κυρίου.

Εἰς τοὺς αἶνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν

τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος π.λ. δ'.

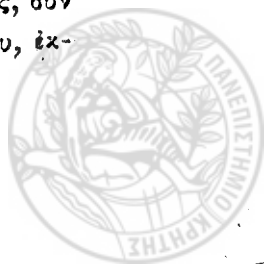
Ὁ τοῦ παραδόξου Θαύματος.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ πανένδοξε, σὺ τὴν ὁδὸν τὴν στενήν, ἐπαξίως ἐβάδισας, ὅθεν τέλους ἔτυχες, τῆς ζωῆς τῆς ἀμείνωνος, μετὰ δικαίων ἀπάντων Ὅσιε· μεθ' ὧν δυσώπει τοὺς εὐφημοῦντάς σου, μνήμην κληρώσασθαι, λύσιν τε καὶ ἄρῃσιν ἁμαρτιῶν, ὅπως εὐφημοῦντές σε, Θεὸν δοξάζωμεν.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ αἰοίδιμε, σὺ ταῖς δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν ἀπεκαθάρησας, καὶ δοχεῖον ἁμωμον, ἀπετέλεσας Ὅσιε· Πνεύματος Θείου, ᾧ συνιπτάμενος, βλέπεις τὴν τούτου θείαν λαμπρότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύσας μέμνητο τῶν ἐπὶ γῆς, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων πιστῶς.

ΠΑΤΕΡ Ἰωσήφ ἀείμνηστε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, τὸ τοῦ κόσμου ἄστατον, ἐβδελύξω γενόμενος· ὑπὲρ τὸν κόσμον ζέσει ἀράμενος, σταυρόν σου ὅθεν καὶ ἠκολούθησας, πόθῳ τῷ Κτίστη σου· οὗ καὶ τῆς λαμπρότητος ἐμφορηθεῖς, ἧς περ καὶ ἡμᾶς τυχεῖν Πάτερ ἰκέτευε.

ΑΛΛΟΣ Ἰωσήφ γεγένησαι, ὡς σιτοδότης τὸ πρῖν· Ἰωσήφ παμμακάριστε διαθρέψας πένητας, καὶ τὸν ἄρτον σου δέδωκας· διὸ αὐλίξῃ ἐν οὐρανόις μοναῖς, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδικαιώμενος· ὅθεν τοὺς πόθῳ σου, ἐκ-

τελοῦντας πάντοτε τὴν ἱεράν, μνήμην σου μακάριε,
σῶσον πρεσβεΐαις σου.

Δόξα. Ἦχος π.λ. β'.

ΤΟΝ ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ Οὐρανοῖς ἄνθρωπον
Θεοῦ, τῶν Ἱερέων τὸ κάθχημα, καὶ τῶν Ὁσίων τὸ
σεμνολόγημα· καὶ τῶν Κλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα,
Ἰωσήφ τὸν ἀοίδιμον πιστῶς ἐγκωμιάσωμεν· πεφυτευ-
μένος γάρ ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐξήνθησε δικαίως· ἀρε-
τὰς ἀντὶ καρπῶν προσφέρων τῷ Δεσπότη· ὅθεν ἐν σκη-
ναῖς Οὐρανοῖς ἀναπαύομενος μετὰ πάντων τῶν Ἁ-
γίων· πρεσβεῖαι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν
ὑμνοῦντων αὐτοῦ τὸ ἱερόν μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΚΕ σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέ-
σβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ὁσίου, καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος
τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ὅσιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Μεγαλυνάριον.

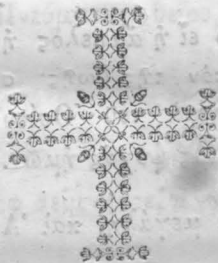
ΤΟΥΣ ἐπιτελοῦντας τὴν ἱεράν, Μνήμην σου ἀ-
τρώτους, διαφύλαττε σαῖς εὐχαῖς, ἔχων παρρησίαν,

πρὸς τὸν Θεὸν παμμάκαρ, ᾧ Ἰωσήφ Ὀσίων, φαειδρὸν ἀγλαίσμα.

Ἔτερον.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, χαίροις ὁ Ζακύνθου ἀπροσμάχητος βοηθός, Ἰωσήφ τὸ κλέος Ὀσίων καὶ ἡ δόξα, ἡμᾶς τοὺς σέ τιμῶντας δεινῶν περίσωζε.

ΕΝ ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΩ, ΚΘ'.

Τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν
τῆς Καταθέσεως, τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου, τοῦ
Ὁσίου Παρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ τοῦ ἡγιασμένου,
τοῦ ἐκ Κρήτης.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. (*).

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

ΖΑΚΥΝΟΙΩΝ συστήματα συνελθόντες ὑμνήσωμεν,
τῶν Κρητῶν τὸν ἐνθεὸν γόνον ἄσμασι τὸν φωταυγῆ
τε καὶ ἄδυτον, ἀστέρα τὸν λάμπαντα, τὸν ὀρίζοντα
ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπεσιν, ὃν ὁ Πρύτανις,
ἐθαυμάστωσεν ὄντως ζῶντα, μετὰ πότμον δ' ἀ-
φθαρτίσας, αὐτοῦ τὸ σκῆνος ἐδόξασε.

ΘΕΙΑ ψῆφος ἀνάγεισε Ἰωσήφ παναοίδιμε, εἰς
βαθμὸν τὸν μέγιστον καὶ ὑπέρτατον, Ἱερωσύνης ἧ
σίλψασα, σεμνὴ πολιτεία σου, οἷα Ἄγγελος σοφῆ,
καθαρῶς τῷ Δεσπότη σου, τὴν ἀναίμακτον, ἐπετέλεις
θυσίαν ὑπὲρ κόσμου, σωτηρίας, ὃς σὸν σκῆνος, κρή-
νην θαυμάτων εἰργάσατο.

ΤΕΡΠΟΜΕΝΗ ἡ Ζάκυνθος, ἐν τῇ μνήμῃ σου σή-

(*) Ἡ Ἀκολουθία αὕτη, συμπάλλεται μετὰ τῆς ἀποτομῆς
τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

μερον, έορτήν εύφρόσυνον έορτάζει σοι· και τὸ πανσέ-
 βαστον λείψανον, πιστῶς κατασπάζεται, και τρυγᾷ
 ῥῶσιν ψυχῆς, έξ αὐτοῦ και τοῦ σώματος, ἦν περ φύ-
 λαττε, έξ έχθρῶν όρατῶν και άοράτων, άναφαίρετον
 εἰρήνην, αὐτῆ παρέχων πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος, π.λ. β'.

ΔΕΥΤΕ τῶν πιστῶν ἡ όμήγυρις σήμερον, τῷ πα-
 σέστῳ Ναῶ τοῦ ἡγιασμένου, Πατρός ἡμῶν Ἰωσήφ
 προσέλθωμεν και τὸ θαυματόβρυτον αὐτοῦ σκῆνος,
 εύλαδῶς κατασπαζόμενοι προσείπωμεν. Χαίροις ό τόν
 τοῦ Κυρίου σταυρόν επ' ὤμων άράμενος, και νεκρώσας
 τὰ πάθη, άκλινῶς τήν όδόν τῆς άρετῆς ὠδευσας· έν
 ᾧ και τήν κάραν τοῦ βελίαρ συνθλάσας, τὸ τρόπαιον
 κατά τῶν ψυχοφθόρων παθῶν ἡγεiras· χαίροις ό τῆ
 ὕλῳδη τοῖς άύλοισ μεταλλαζάμενος, οἷά τις νουνεχῆς
 έμπορος· και έξ αὐτῶν τόν πολύτιμον πριάμενος μαρ-
 γαρίτην, έντρυφᾷς νῦν αὐτῷ, παμμακάριστε· δν μή
 παύση πρεσβεύειν ὑπέρ ἡμῶν, τῶν έν πίστει έκτελούν-
 των, τήν πανένδοξον μνήμην σου, Πάτερ Ιερώτατε.

Και νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχ. Ἦχος β'. "Ότε εκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

ΟΤΕ τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, έφερον σκιρτῶντες
 σὸν Πνεῦμα, πρὸς τόν ποθούμενον, τότε σοῦ τὸ ἅγιον
 σκῆνος άκήρατον, εἰς αἰῶνας τετήρηκεν, λάματα χέον,
 πίστει τοῖς προστρέχουσιν έν τῷ τεμένει τῷ σῳ' οἷδε
 γάρ άβρήτως ό Κτίστης, πάντας συνδοξάζειν τοῦς
 πόθῳ, τοῦτον επὶ γῆς αντιδοξάζωντας.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ άνθήσει.

ΚΑΛΔΟΣ έννοήσας τῆς ψυχῆς, σῶμα καθυπέτα-

Ἐὰς ταύτη, ὦ ἱερὲ Ἰωσήφ, ἔσπευσας δ' ἀρρῦπυτον διατηρήσαι Θεοῦ, τὸ ὁμοίωμα ἐνθεν τοι, ἀπέπτῃς πρὸς ὕψος, θείαις ἀναβάσεσι πρὸς τὸ πρωτότυπον· ὦ περ ἐν-τογχανῶν ἀμέσως, μέμνησο τῶν πίστει τιμῶντων, μνήμην σου τὴν θείαν παναοίδιμε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΔΕΥΤΕ ὦ φιλέορτοι σεπτῶς, ἐπὶ τῷ ταμένει τῷ Θεῷ, τοῦ θεοφόρου Πατρὸς, ὕμνοις ἀνυμνήσωμεν ἐνθέσις κράζοντες, Ἰωσήφ ἀξιάγαστε, τοὺς πόθῳ ἀπλέτω, τὸ σεπτὸν σου Λεῖψανον ἀσπαζομένους θερμῶς, τήρει ἐκ παντοίων κινδύνων, ἀβλαβεῖς καὶ δόξης τῆς Θείας, ποίησον μετόχους δυσωποῦμέν σε.

Δόξα, Ἦχος π.λ. δ'.

ΚΑΤΑΥΓΑΣΘΕΙΣ τῇ αἰγλῇ τοῦ παναγίου Πνεύματος, καὶ τῷ Θεῷ ἁλοὺς ἔρωτι, πᾶσι τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς, τὸ χαίρειν ἐβλήπτε εἰρηκαῶ· ἐν νηστείαις δὲ καὶ δάκρυσι, τὸ θεῖον ἐξευμενίζων· ἐλίπανας τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις νῦν τῷ Θεῷ παριστάμενος, τὸ θαυματόβρυτόν σου σῶμα, θησαυρὸν ἄσυλον τοῖς ἀρυπώτοις χεῖλεσι, καὶ ἀγνή τῇ ψυχῇ κατασπαζομένοις ἐδωρήσω· φρούρησον οὖν Ἄγιε, τὴν σὲ γεραίρουσαν Ζάκυνθον, ἐκ πάσης περιστάσεως ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, ὦ Ἰωσήφ παναοίδιμε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

ΔΕΥΤΕ πάντων Ζάκυνθίων φιλεόρτων συστήματα,

ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐγκωμίων κατασρέψωμεν σήμερον,
Κατάθεσιν Λειψάνου τὴν σεπτὴν, Ἰωσήφ τοῦ ἐκ τῆς
Κρήτης, πρὸς ἡμᾶς ἀναλάμψαντος, οἷά περ ἀστέρος
φαινοῦ, οὗ τῆ λάμπει διανοῖαι, τῶν Πιστῶν καταυ-
γάζονται. Δόξα τῷ ἀγιάσαντι αὐτόν, δόξα τῷ σεφα-
νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' αὐτοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ μετὰ τὴν πρώτην σιχολογίαν.

Καθίσματα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΠΑΤΡΕΥΣΑΝΤΑ πιστῶς, τῇ ἀγίᾳ Τριάδι, ἐν
κόσμῳ σε λαμπρῶς, ὑπερύψωσεν αὕτη, τὸ σκῆνος σου
τὸ ἅγιον, θαυματόβρυτον δείξασα, ὅπερ πόθῳ τε κα-
τασπαζόμενοι βῶσιν, κομιζόμενοι, ψυχῆς καὶ σώματος
ὕμνοις, ἀπαύστοις γεραίρομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΜΗΤΕΡΑ ΣΕ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθέ-
νον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ κατα-
φεύγοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς
σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΤΡΥΦΗΣ τῆς Θεϊκῆς, ἐρασθεὶς Θεοφόρε, Χλιδῆ τῇ κοσμικῇ, χαίρειν εἰρηκας, ὄθεν, Σταυρόν τόν τοῦ Κυρίου σου, ὡμοῖς ἤρας καὶ ὠδευσας, τὴν στενὴν ὁδόν, καὶ τεθλιμμένην ἢ θύτα, σὲ ὠδήγησε, πρὸς πλατυσμόν Παραδείσου, Ἰωσήφ Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

ΣΟΙ μόνη ἀληθῶς, τὰς ἀλπίδας μου Κόρη, ἐθέμην μὴ ψευσθῶ, τῆς ἐλπίδας ὁ τάλας Κυρία μου πανάνασσα, ὑπερῆραν γὰρ πταίσματα, τὰ δεινότερα, τὴν κεφαλὴν μοι ἅ τάχει, ἐξαλείψασα, οἶκόν με ποίησον ὄντως, Υἱοῦ σου καὶ πλάστου μου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ ἡ^ε πληθὺς, ἐορτάσωμεν φαιδρῶς, τοῦ πανσόφου Ἰωσήφ, μνήμην τὴν ἐνδοξὸν ἐν ἧ, ἡτοίμασε ἡμῖν πᾶσι θείαν ἐστίαν, τὰ θαύματα αὐτοῦ ὡς ἀμβροσίαν διδ, τρυφῶντες οἱ πιστοὶ, τῷ θείῳ νέκταρι, ἐν εὐφροσύνῃ ἅπαντες καὶ φόβῳ, τῷ παντεπόπτη βοήσωμεν αὐτοῦ πρεσβεΐαις, ἀμπλακημάτων, δοῦναι πασι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

ΚΑΤΕΠΛΑΓΗ Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλήψει σου Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν καὶ μαρ-

τυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύ-
γαζε· Παρθένος τίχτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει
παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου
Καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Καρὼν τοῦ Ἁγίου, Ἦχος π.λ δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε.

ΠΟΘΩ τῷ θείῳ πυρωθεὶς ἐτέφρωσας Σατάν τὴν
ἐφοδον· καὶ καθαρθεὶς πάσης, ἐμπαθοῦς ὀρέξεως, γεν-
ναίως προσεχώρησας, πρὸς τὴν τρίπλοκον πάλην, ἣν
ἐκνικήσας σεβρότατα, εἴληφας τῆς νίκης τὸν σέφανον.

ΑΝΕΠΙΤΕΡΩΘΗΣ τῷ νοὶ πανένδοξε πρὸς τὸν πο-
οούμενον, καὶ συγκραθεὶς τούτῳ, ὠφθης ἐνδιαίτημα
τῆς τριλαμποῦς Θεότητος ἢ λατρεύσας ἀμέμπτως ἡ-
γιατμένον εἰργάσατο, ακῆνός σου τὸ θεῖον Θεσπέσιε.

Δόξα.

ΡΗΣΙΝ τὴν θεῖαν ἐνωτίσθης λόγουςαν εἴ τις πο-
θεὶ τὸν Χριστὸν, τὰ ἑαυτοῦ πάντα, ὑποτάξαι πένησι,
αὐτὸν πλοῦτον διεσκόρπισας, καὶ σταυρόν σου ἐπ' ὤμων
ἀναλαβῶν ἠκολούθησας, τῷ πεποιηχότι σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΙΕΡΩΤΕΡΑ νοερῶν Δυνάμεων χαῖρε Θεόνυμφε·
κτιστῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεοῦ παλά-
τιον· χαῖρε πύρινη θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε· χαῖ-
ρε μυρῶνυμε Δέσποινα.

Καταβασία.

«**ΣΤΑΥΡΟΝ** χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ρίβδῳ»

»τὴν ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ
»ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἤνω-
»σεν· ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.»

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας καταρχάς.

ΤΕΤΗΛΑΥΤΩΣ μαρμαρυγαῖς, τοῦ Παρακλήτου
τρισάκαρ, Ἰωσήφ ἡγιασμένε οὐδ' ὄλωσ, ἢ ἀχλὺς ἢ
νοητὴ, Αἰγύπτου, σὲ κατέλαβε, Χριστῷ γὰρ ἕξης θύ-
τα, Χριστὸς δὲ σοι ἀληθέστατα.

ΤΟ κατ' εἰκόνα προφανῶς, τετήρηκας χριστοφόρε,
καὶ τὴν πάλαι καθ' ὁμοίωσιν ἦν περ, ὁ γενάρχης ἐν
Ἑδὲμ, ἀμέλει ἀμφιέννυτε· διὸ σε αἰωνίῳ, δόξῃ Κύριος
ἐκοσμήσατο.

Δόξα.

ΥΠΟ τὴν γῆν ἔδυσ σοφέ, ὡς ἥλιος ἀφ ἧς αὐθις,
ἀνατέταλκε σὸν ἀφθαρτον σῶμα, πελαγίζον ταῖς αὐ-
γαῖς, θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας, σοῦ τῷ σεπτῷ
τεμένει, ὦ Ἰωσήφ Ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Θεστοχίον.

ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΟΝ χρυσοῦν, ὦ Δέσποινα πάντως
πέλεις, τοῦ ἀύλου ἀνθρακος ὦ περ, τὸ χειρόγραφον
Ἄδὰμ, ἐκκαύθη καὶ ἠφάνισται· ὅθεν σὲ Παναγία, ἀ-
παύστως πάντες δοξάζομεν.

Καταβασία.

«**ΡΑΒΔΟΣ** εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβά-
»νεται, τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στη-
»ρευούσῃ δὲ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθησεν ξύλον
»Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.»

Κάθισ. Ἦχος α. Τὸν τάγον σου Σωτήρ.

Ἡ Ζάκυνθος σφε, Ἰωσήφ δειμαμένη, Ναὸν περικαλλῆ, σὲ ἐν τούτῳ ἀπαύστως, ὕμνεῖ τὸν πλουτίσαντα ἑαυτὴν τῇ τοῦ σκήνους σου, κτήσει ταύτην δὲ, τήρει ἐκ βλάβης παντοίας, ἀνενώχλητον, καὶ κοινωνὸν Παραδείσου, εὐχαῖς σου ἀνάδειξον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΜΑΡΙΑ τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτωλῶν τωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώσεις τοὺς δούλους σου.

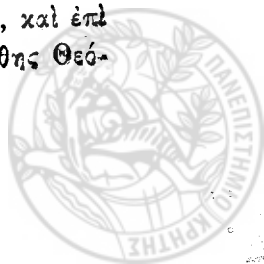
ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

ΤΟΥ Ἰωσήφ, σὺ μιμητῆς γεγένησαι τοῦ συνωνύμου σοι, σωφροσύνη, καὶ γὰρ ἐνδιέπρεψας καὶ προμηθεῖα πρὸς ἐνδεεῖς, πένης χρηματίσας, διὰ τὸν οἰκτῶ γινόμενον, βροτὸν ὧ περ προθύμως, θανατώσας τὰ πάθη, ἀκορέστῳ στοργῇ ἠκολούθησας.

ΔΗΜΟΣ πιστῶν, πόθῳ κυκλεῖ τὴν σὴν λάρνακα, ἔνθα κεῖται, σκήνος θαυματόβρυτον, ἀγιασμὸν πάντοτε ψυχῆς, καὶ τὴν εὐρωστίαν, τοῦ σώματος ἐκλαμβάνουσι, κοινὸν γὰρ ἰατρεῖον, ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, Ἰωσήφ ὁ Ναός σου ὁ ἅγιος.

Δόξα.

ΝΕΑΝΙΚΩΣ τοῦ δυσμενοῦς κατέβαλες, πᾶσαν τὴν δύναμιν, πανοπλίαν, ἐνδύθεις τοῦ Πνεύματος, καὶ ἐπὶ ὄψεων διελθὼν, ἥκιστα ἐκ τούτων, οὐκ ἠδικήθης Θεό-

σοφε· ἡ χάρις γὰρ ἡ θεία, ἐνίσχυσέ σε θύτα, μοναζόντων κανῶν ἱερώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΝΕΟΘΑΛΗΣ, ἀθανασίας Παράδεισος, Παναγία, ὠφθης ὑπερῦμνητε, ξύλον ζωῆς ἐν σοὶ φυτευθέν, θεαρχικωτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, ὃ πᾶσιν ἀποστάζει, ζωὴν τὴν μακαρίαν, τοῖς πιστῶς προσκυνουσί σε Δέσποινα.

Καταβασία.

«**Εἰσακῆκοα** Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ῥοδὴ εἰ. Ἴνα τί με ἀπώσω.

ΦΩΤΑΥΓΗΣ καὶ φωσφόρος, μνήμη σου ἡ ἐνδοξος ὠφθη μακάριε, καὶ γὰρ Ἐκκλησίας, κατελάμπρυνε πάσης τὸ πλήρωμα· ἡ φωναὶς ἀλήκτοις, ὑμνεῖ σε μύστα γηθοσύνως, ἦν λυταῖς ἱεραῖς σου περίσωζε.

ΤΗΣ ἡμέρας βαστάσας, βάρος καὶ τὸν καύσωνα Χριστοῦ τὴν ἄμπελον, καὶ καλλιεργήσας, ἐμμεθόδως Τρισμάκαρ ἀπέλαβες, ἐκ χειρὸς Κυρίου, περιχαρῶς τῶν σῶν καμάτων, τὸν μισθὸν Ἰωσήφ πολυπλάσιον.

Δόξα.

ἮΥΡΕΤΟΥ πὰς ὀρμάς τε, καὶ ριγῶν τοὺς βρυγμούς· ἱερώτατε· θαυμαστῶς ἰᾶται, τὸ πανσέβαστον σκηνός σου ἅγιε· ἐκ τῶν μετὰ πόθου προσερχομένων τῷ Ναῶ σου, οἱ πιστῶς εὐφημοῦσί σε ἐνδοξε,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΩΝ πιστῶν ἢ προστάτις, τείχος ἀκατάλυτον τῶν ὑμνούντων σε, ἢ παντὶ τῷ γένει, τῶν ἀνθρώπων φανείσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, σωματικῶς ἡμῖν φανέντα, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον Δέσποινα.

Καταβασία.

« **Ω** τρισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ βασιλεὺς, καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. »

Ὡδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ εὐθαλής, ἐφάνης μύσα καὶ εὐκαρπὸς· δακρύων ταῖς ὀχετοῖς, ἐν οἷς ἀρδευόμενος, καρποὺς προσενήνοχας, τῷ Θεῷ εὐώδεις, Ἰωσήφ ἀειμακάριστε.

Ἡ Ζάκυνθος πανδημεί, ἐπιτελεῖ σοι πανήγυριν, ἣν φύλαττε δυσωπῶ, ἐκ πάσης κακώσεως, λοιμοῦ τοῦ πανώλους τε, μάχης ἐμφυλίου· ᾧ Ἰωσήφ Ὀσίων ἔρεισμα.

Δόξα.

« **Ω** θαύματος τοῦ καινοῦ, ἤργησαν νόμοι τῆς φύσεως, καὶ γὰρ σὸν σκῆνος σοφῆ, οὐκ οἶδε τὸ σύνολον, φθορὰν ἀλλ' ὁ Κύριος, θαυμαστώσας πλήρη, φρικτῶν θαυμάτων ἐναπέδειξε. »

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΩΤΗΡΑ καὶ λυτρωτὴν, Θεὸν τῶν ὅλων Μητρόθεε, τεκοῦσα διὰ σαρκός, ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, τοὺς προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Καταβασία.

«**ΝΟΤΙΟΥ** θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς
 »σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ Σωτήριον Πάθος προ-
 »διετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκά-
 »σμιον Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησέ, τοῦ σαρκί προσπα-
 »γέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
 »Κόσμον φωτίσαντας.»

Κοιτάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ΤΩΝ Ζακυνθίων ἡ πληθὺς χαρμοσύνας, ἐπὶ τῇ
 μνήμῃ Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πανηγυρίζοντες ἐν ὤ-
 μνοις μεγαλύνωμεν· καὶ τὸ πανακήρατον καὶ πανσέ-
 βαστον σκῆνος, τούτου ἀσπασώμεθα ἵνα λάβωμεν πάν-
 τες, οἱ εὐλαβῶς τυγχάνοντες αὐτό, ῥῶσιν σωματῶν,
 ψυχῶν καὶ τὴν ἄφρσιν.

Ὁ Οἶκος.

ΤΩΝ Κρητῶν ἱερώτατον βλάστημα. Ζακυνθίων
 φρουρόν τε καὶ πρόμαχον, Ἰωσήφ τὸν ἡγιασμένον καὶ
 δίκαιον, τὸν νεκρώσαντα πάθη τοῦ σώματος, καὶ τη-
 ρήσαντα τὸ κατ' εἰκόνα ἀλώβητον· συνελθῶντες ἅπαν-
 τες, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν, καὶ τὸ πανσέβαστον αὐτοῦ
 σκῆνος, ἀρुπώτοις χεῖλεσι, καὶ ἀγνή τῇ καρδίᾳ πόθῳ
 κατασπασώμεθα· ἵνα λάβωμεν ἐξ αὐτοῦ, ῥῶσιν σωμα-
 τῶν, ψυχῶν καὶ τὴν ἄφρσιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΘ'.

Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου
 Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ.

Σ τ ί χ ο ι.

Τέμνει Κεφαλὴν χεῖρ μαιοφόνος ξίφει,

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εικάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εορτάζομεν τὴν κατάθεσιν τοῦ
Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰωσήφ ἐκ
Κρήτης τοῦ Ἁγιασμένου.

Σ τ ί χ ο ι.

Ἄφεις βέοντα ὡς ἐχέφρων Ἰωσήφ,

Ἄιδιά τε νῦν, Ὀλύμπω εὐρες.

Εικάδι ἀμφ' ἐνάτη Διὸν τε Ἰωσήφ τῶ.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἁγιασμένου
πρεσβείαις Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

Ῥοδῆ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ΗΡΘΗΣ εἰς ὕψος ἀπαθείας, κουφιζόμενος πτεροῖς
θειῶν σου ἔργων, καὶ τῶν δὴ ὀρεκτῶν, ἀκρότατον,
Τρισμάκαρ, ἐπιποθῶν κατείληφας, ἀκορέστῳ θυμηδία.

ἌΛΛΟΣ Δαβὶδ ὄφθης τρισμάκαρ, τὴν πραότητα
μεμίμησαι ἐκείνου. Ἰακώβ τ' ἀληθῶς τὸ ἀπλάστον καὶ
σῶφρον, τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ψάλλεις νῦν, ὁ Θεός εὐλογη-
τός εἶ.
Δόξα.

ΝΟΕΣ οἱ θεῖοι χαρμωδῶς, τὸ πανάσπιλον παρέ-
λθόν σου πνεῦμα πρὸς μονὰς Οὐρανοῦ, ἐνθα περιχο-
ρεῦων, ἀνακραυγάζεις πάντοτε, ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΝΟΜΟΥΣ Παρθένε υπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως,
τῆ θεΐα σου συλλήψει, ἔτεκες γὰρ Θεόν, ἀρρήτως ἐκ-
βοῶσα, εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

«**ΕΚΚΝΟΟΝ** πρόσταγμα Τυράννου, δυσσεβοῦς λαοὺς
» ἐκλόνησε· πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς·
» ὁμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε θυμὸς θηριώδης,
» οὐ πῦρ βρόμεον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ Πνεύ-
» ματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
» Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

ΑΠΑΘΕΙΑ, κοσμησάς σου τὸν βίον, καλλονή τε,
ἐδείχθης Ἱερέων· καὶ κανῶν Μοναστῶν, καὶ ὄρος ὄρ-
θαδόξων, ὃ Ἰωσήφ καὶ καύχημα Ζακυνθίων θεοφόρε.

ΤΟΥ Κυρίου, τὸ τάλαντον τρισμάκαρ, φιλοπόνως,
ὡς πολλαπλασιάσας, τῆς αἰωνίου δόξης κατηξίωσαι·
ἐντροφῶν τοῦ κάλλους, ἀμέσως εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα
τὸν Κύριον.

ΩΣ ἀατέρα, κατέπηξέσε πάλῳ, ὁ αὐράνιος Θεὸς
φωταγωγοῦντα, τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι τῶν θαυμάτων
σου· ἃ χεῖρις ἀφθόνως τοῖς πᾶσιν ὀσημέραι.

Καὶ νῦν· Θεοποκίον.

ΤΗΣ ψυχῆς μου, ἐνίσχυσον τὸν τόνον, ὃν εἰς τέ-
λος, ἐνέκρωσεν ἀθλίως, ἡ ἁμαρτία Δέσποινα πανύ-
μνητε· ἵνα θεαρέσως, διάγω μέχρι τέλους.

Καταβασία.

«**ΕΞΕΛΟΓΕΙΤΕ** Ποῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι· δημιουργόν Πατέρα, Θεόν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα
»Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
»ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα Ἡανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.»

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

ΑΠΕΠΤΗΣ εἰς τὸ ὕψος τῶν οὐρανῶν, ἀετὸς χρυσοπτέρυξ ὡς πάνσοφε, τὴν καλὴν πήξας πρὸς αὐτὸν ἱεροπρεπῶς· ἐν ᾧ τρυφῶν ἀλήκτως τε, οἷς περ σοὶ ἠτοίμασεν ὁ Χριστὸς· ἐκείθεν ἐποπτεύειν, μὴ παύση δωσωποῦμεν, ἡμᾶς τοὺς πόθῳ σὲ γεραίρωντας.

ΝΕΚΡΩΣΑΣ Μύστα μέλη τὰ τῆς σαρκός. Βασιλεὶ οὐρανίῳ ἐστράτευσας σθένει παντὶ, οὗ τῆ πανοπλία καθοπλισθεις, τὰς τοῦ βελίαιρ φάλαγγας, ἄρδην κατηδάφισας κραταιῶς· καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἐκ τῆς χειρὸς Κυρίου, εἴλες ἀμέλει Ἱερώτατε.

Δόξα.

ΩΣ ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, Ἰωσήφ Ἱερέων ἀγλαΐσμα ἐκδυσωπῶ, αἶτει ἀενάως ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τοῦτομου τὸ πόνημα, δέξαι ὡς ἐδέξατο ὁ Χριστὸς, λεπτὰ τὰ δύο χήρας, συγγνώμην μοι παρέχων, ὧν περ ἐν βίῳ ἐπληρμέλησα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΑΓΝΗ δεδοξασμένη Μητὲρ Θεοῦ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ περίσωζε, τῶν πειρασμῶν, νέφος διαλύουσα συμπαθῶς· ὡς γὰρ Χριστὸν γεννήσασα, πάντα ὅσα

θέλεις ἐπιτελεῖς, ἀνύεις ἀκωλύτως, καὶ δύνασαι Παρ-
θένε· ὅθεν σὲ πάντες μαγαλύνομεν.

Καταβασία.

« **ΜΥΣΤΙΚΟΣ** εἶ Θεοτόκε, Παράδειπος, ἀγεωργή-
τως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ,
» ζωφόρον ἐν γῆ πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν
» ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μαγαλύνομεν. »

« **Ο** διὰ βρόσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμε-
νος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον, τῆς
» γὰρ Προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρρα διαλέλυται, τῷ
» βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πάσαι αἱ δυνά-
» μεις, τῶν Οὐρανῶν μαγαλύνουσιν. »

Ἐξαποστειλάριον.

ΚΡΗΤΩΝ τὸ θεῖον βλάστημα, Ζακύνθου ἐγκαλ-
λώπισμα, καὶ Ἐκκλησίας τὸ κῦδος, φιλέορτοι μετὰ
πόθου, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες, ρῦσαι δεινῶν καὶ
θλίψεων, ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας σου· τὸ σὸν πανά-
γιον σκῆνος, ᾧ Ἰωσήφ ἀγγελόφρον.

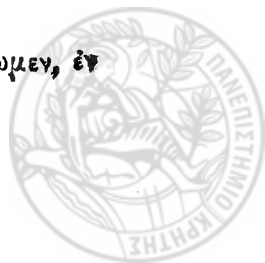
Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Ονώτοις ἐποχούμενος, Χερουβικοῖς Πανάχραντε,
ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη,
ὅπως ἡμᾶς ἐργάσεται, Υἱοῦς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς
εἰς αὐτόν πιστεύοντας, καὶ σὲ αἰεὶ εὐφημοῦντας, τὴν
πρόξενον σωτηρίας.

Εἰς τοὺς αἶνους, ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

ΤΩΝ Ζακυνθίων τὰ στίφη δεῦτε πελάσωμεν, ἐν

τῷ σεπτῷ τεμένει, Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Κρήτης, πίστει ἀσπασθῶμεν σκῆνος αὐτοῦ, ἀρρύπτοις ἐν χεῖλεσι· καὶ γὰρ ἀφθόνως παρέχει πᾶσιν ἡμῖν, νοσημάτων ἀπολύτρωσιν.

Η τῶν Κρητῶν πολιτεία ἐγκαυχωμένη βοᾷ, ἐμός ὑπάρχει οὗτος, ὁ λαμπρότατος μύστης· ἡ Ζάκυνθος δὲ πάλιν γήθεται νῦν, πλουτισθεῖσα τὸ ἅγιον, καὶ πανσεβάσμιον σκῆνος, ὁ πλημμυρεῖ, ἀεννάως τὰ ἰάματα.

ΤΟΝ Ἰωσήφ ἐμιμήσω τὸν τῆς Αἰγύπτου τροφόν, καὶ γὰρ ἡγιασμένε, Ἰωσήφ τῶν πενήτων, ὥφθης χορηγία χέων αὐτοῖς, ἀφειδῶς τὸν σὸν ἔλεον· καὶ βιωτεύσας σωφρόνως ἐπὶ τῆς γῆς, δόξαν ἔλαβες τὴν ἀρρήτον.

ΟΙ ὀρφανοὶ τῷ τεκόντι, οἱ ἀσθενεῖς ἰατρῷ, πεινῶντες τῷ τροφῆι, Ἰερεῖς τῷ κατόπτρῳ οἱ πάντες τῷ προφθάνοντι πανταχοῦ, εὐχαριστοῦντες προσεῖπωμεν· ὦ Ἰωσήφ παναοίδιμε τῶν πιστῶν, χαίροις δόξα καὶ ἀγλάισμα.

Δόξα. Ἦχος π.λ. α.

ΟΣΙΩΝ τὸ ἀκραθνιον ἡγιασμένε Ἰωσήφ, τὴν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἐνωτισθεῖς, τὸν κόσμον κατέλειπες, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπώμιον ἀράμενος, ἀκλινῶς τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ νεκρῶσας τῆ ἐγκρατεία τὰ πάθη, τοῖς Ἀγγέλοις ὥφθης παρεμφερῆς· ὄθεν ὁ μισθοδότης σὸν σκῆνος ἀφθαρτίσας, κρήνην ἰαμάτων ἀνέδειξε τοῦτο, τοῖς μετὰ πίστεως σὲ ἐπικαλούμενοις· ὃν μὴ παύσῃ ἰκετεύειν ἀδιαλείπτως μὲν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου· ἐξόχως δὲ, ὑπὲρ τῆς νήσου Ζακύνθου, ἥτις σὲ ἐορτάζει λαμπρῶς.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος δ'.

ΟΙ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφορῶν, καὶ ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύνοντες Ἰωσήφ τῷ Τεμένει, κρίζοντες ἐκ πίστεως, Πατὴρ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ῥῦσαι ἡμᾶς ποικίλων κακώσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΟΙ σιωπήσωμεν ἄει Θεστόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐεσσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἄει ἐκ παντίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος π.λ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ΙΩΣΗΦ Τρισμάκαρ νῦν ἐκτενῶς, δέησιν προσάγων, μὴ ἐλλείπῃς τῷ Λυτρωτῇ, πρεσβεύων κινδύνων διασῶσαι, τοὺς ἀδισάκτω τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἄγιε.

Ἡθεῖα σορός σου Πάτερ πιστοῖς, βρῦει τὰς ἰάσεις, προσιοῦσι τῷ Ναφ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ὡς ἰατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Δόξα.

ΝΟΣΟΥΣΑΝ ΜΟΥ ἱάσαι τὴν ψυχὴν, Ἰωσήφ Τρ

σμάκαρ, τῶν νοσοῦτων ὁ Ἰατρός, καὶ βαίνειν τὰς τρί-
βους τοῦ Κυρίου, σὴ μεσιτεία παμμάκαρ ἐνίσχυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΥΣΩΠΕΙ Παρθένε τὸν σὸν Υἱὸν, σὺν τῷ Ἰωσήφ
τε. νεκρωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, ὡς πάλαι ἐζώου, τὸν
τῆς χήρας, υἱὸν αὐτοῦ θείῳ προστάγματι.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΕΧΟΝΤΕΣ ΣΕ προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν Ἄγιε,
οἱ ὀρθοδοξοῦντες, τιμῶμεν καὶ ἱκετεύομεν. Πάτερ ἀοί-
διμε, τοὺς σέ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν ἀπάλ-
λαξον τῇ μεσιτεία σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι, πά-
θη καὶ τὰ τραύματα ταύτης, τάχος θεράπευσον, τὸν
εὐφημοῦντων σε, καὶ γεραιρόντων ἐκ πόθου, μοναζόν-
των καύχημα, Ἰωσήφ ἅγιε.

Δόξα.

ΕΥΜΕΝΗ ΣΕ προσάτην, πρὸς τὸν Θεὸν Ὅσιε,
πάντες προβαλλόμεθα Πάτερ, Ἰωσήφ δίκαιε, καθικε-
τεύοντες, πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι ἅπαν-
τας τῇ μεσιτεία σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑΝΑΓΙΑ Παρθένε, τὸν λυτρωτὴν τέξασα, λύ-
τρωσαι παντοίων κινδύνων τοὺς σοὶ πρόσρέχοντας,
καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, Θεοκυῆτορ Μαρίας, τῶν πικρῶν
βόηθεια, μόνη Πανύμνητε.

ΔΙΑΣΩΣΟΝ, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, σοὺς δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ θλίψεως, σὲ γὰρ ἔσομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

ΕΠΙΒΛΕΨΟΝ ἐν εὐμενείᾳ πανόμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν τῶν σῶν δούλων δέησιν, καὶ πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ θερμός, ὑπάρχεις ὦ Ἀοίδιμε, τοῖς πόθῳ τῷ σῷ Τεμένει προσπελάζουσι, καὶ πικρῶς γεραίρουσι, καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσμιε ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ἸΩΣΗΦ Θεοφόρε, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προσρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, ἔκτισε σὲ ἀπαύτως μακαρίζομεν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ἸΚΕΤΕΥΟΜΕΝ Ὅσιε, τὴν νενεχρωμένην ψυχὴν ἡμῶν ζώσον, καὶ ἀνάστητον πρεσβείαις σου, ἐκ βυθῶν θανοῦσαν ἀπογνώσεως.

Δόξα.

ΟἷΝ ἐπόθησας Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἐτήξας καθικέτευε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΑΙΣ Μητρός σου δεήσασι, καὶ τοῦ σοῦ Ὁσίου Κύ-

ρι δώρησαι, τοῖς ἰκέταις σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πλημ-
μελημάτων ὑπεράγαθε.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΙΩΣΗΦ τοῦ Ὁσίου, ταῖς πανευπροσδέκτοις ὁ Θεός
δεήσεσι, σκότους ἐξωτέρου, καὶ γεένης τοὺς δούλους
σου λύτρωσαι· καὶ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἀξίω-
θῆναι, καταξιώσῃν μόνη μακρόθυμε.

-ε

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΠΑΡΕΣΤΩΣ τῇ Τριάδι, Πάτερ παμμακάρισε Ἰω-
σήφ Ἄγιε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευε ταύτην
~~καὶ ἐκείνην~~ ῥυσθῆναι πάντα, βιωτικῶν πειρατηρίων,
τοὺς προσρέχοντας πίσει τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα.

ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΥΣ θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες
Θεῷ τρισόλβιε, ἱερεὺς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίστου Ἰωσήφ
αἰοῖδιμε, ἀλλὰ τοῦτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ διαλεί-
πης ὑπὲρ πάντων τῶν πίσει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΚΕ Παρθένε, καύχημα καὶ σῆριγμα πι-
σῶν πανάμωμε, ἡ Θεογεννήτωρ, καὶ τῆς Κτίσεως πά-
σης Βασίλισσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας τὸν σὸν Υἱόν,
λύτρωσαι πάσης, ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

ᾠδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἠσὴ παμμακάρι ψυχῇ, τοὺς οὐρανοὺς ἐγκατώκη-
σε, τὸ σῶμά σου δὲ τῇ γῆ, ὑπάρχον ἐξάισια, τελεῖ τὰ

τεράσια, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύον τὰ νοσήματα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΣΑΙΣ εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, συντήρει μάκαρ σεβάσμιε, τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, ψυχῆς τε ἀγνότητι, τιμῶντάς σε ἔνδοξε, καὶ προσκολουμένους, σοῦ τὴν ἄμαχον ἀντίληψιν.

Δέξα.

ΜΕΣΙΤΗΝ πρὸς τὸν Θεόν, σέ εὐμενῆ προβαλλόμεθα, ὦ ἱερέ Ἰωσήφ, ὑπάρχεις γὰρ σήριγμα, καὶ κήχημα Ὅσιε, τῶν πιζῶν καὶ κλέος, ἡμῶν Πάτερ πανασίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτεκίον.

Η βᾶτος τῷ Μωϋσῆ, σέ προετίπου ~~παρὰ τὸν~~ σου γὰρ ὁ Αὐτρωτῆς, τεχθεὶς ὡς ἠδόκησε, διέσωσεν Ἀχραντε, τοὺς προσκαλουμένους, σοῦ τὴν ἄμαχον βοήθειαν.

ΔΙΑΣΩΣΟΝ, τῆ σῆ πρεσβεία, σοὺς δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως, σέ γὰρ ἔχομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

ΕΠΙΒΑΕΨΟΝ, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν τῶν σῶν δούλων δέησιν, καὶ πρόσδεξαι, τὰς ἡμῶν ἰκεσίας.

Εἶτα τὸ παρὸν Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΟΙ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, τοῦ Ἰωσήφ τῷ σεπτῷ τεμένει προσδράμωμεν, καὶ ἐγγίζοντες εὐλαβῶς αὐτοῦ τῆ θεία σοφῷ, μετὰ πόθου κράξωμεν αὐτῷ ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβῶν τοῦς γοσοῦντας

ιάσασθαι, τάχυνον ἐξελέσθαι, παντοίων πειρατηρίων,
καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυ-
μνοῦντάς σε.

Εἶτα οἱ ἀραθαθμοὶ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου

Τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ: Ἐσχόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς Ὁσίου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σου Ὁσίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ: Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου.

Τροπάριον. Ἦχος π.λ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

ΠΡΟΣΠΗΠΤΩΜΕΝ Σοὶ Κύριε, βοῶντες τὸ ἡμάρ-
τομεν, μὴ παρίδης, ἀλλ' οἰκτείρησον ἡμᾶς, πιστῶς
προσπεφυγότας, τῇ σκέπῃ σου καὶ σῶσον, Ἰωσήφ
ταῖς παρακλήσεσι.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. κτλ.

Ὡδή ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΤΩΝ Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσιος ὄντως Πά-
τερ τρισόλβιε, Ἰωσήφ θεοφόρε, ἐκλύτρωσαι κινδύνων
τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Άγιε τοῦ Θεοῦ.

ΑΜΥΘΗΤΟΥΣ ἀγῶνας, ἐπὶ γῆς ἠγωνίσω Ἰωσήφ
Ὅσιε, καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, συνῶν χοροσασίαις, πε-
ριφρουρεῖ τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός
εὐλογητός εἶ.

Δόξα.

ΣΕΑΥΤΟΝ τῷ Κυρίῳ, προσενήνοχας Πάτερ ὄμμα
εὐπρόσδεκτον, Ἰωσήφ ἀγγελόφρον· καὶ νῦν μὴ διαλεί-
πης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΠΑΝΥΜΝΗΤΕ Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα Κό-
σμον κυήσασα, παντοίων ἀλγηδόνων, ἀπάλλαξον τοὺς
πίσει, τῷ Ἰῶ σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ῥοὴ ἡ. ~~Τοῦ~~ *Κασι. Κα τῶν Οὐρανῶν.*

Άγιε τοῦ Θεοῦ.

ΤΗ σὴ πρεσβεία πὰς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν
σὲ τιμῶντων θεραπείεις τρισμάκαρ, ὅθεν σὲ τιμῶμεν
Ἰωσήφ Θεοφόρε.

Άγιε τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣ τὸν Δεσπότην σὲ προβάλλοντες πρέσβυν,
ἀπὸ κινδύνων ἐκλυτρούμεθα Μάκαρ, αἰς πανευπροσ-
δέκτοις πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβείαις.

Δόξα.

ΤΑ τῆς ψυχῆς μου ἀποκάθαρρον πάθη, σὴ μεσι-
τεία Θεοφόρε τρισμάκαρ, ὅπως σε γερζίρω, ὦ Ἰωσήφ
Θεόφρον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗΝ ἐκταχεῖσαν ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, σὴ μεσι-
τεία καταδρόσισον Κόρη, ὅπως σὲ δοξάζω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΡΗΝΗΝ οὐρανόθεν, Ὅσιε τρισμάκαρ, κατα-
πεμφθῆναι δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανεία σὲ
μακαρίζουσιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

ΧΑΡΑΣ καὶ εὐφροσύνης, ἐμπλήσον Θεόφρον, τοὺς
προσιόντας τῷ θείῳ Τεμένει σου, καὶ τὸν Δεπτότην
αἰεὶ μεγαλύνουσι·

Δόξα.

ΚΑΤΑΥΓΑΣΟΝ τὰς κόρας, Μάκαρ τῆς ψυχῆς
μου, πεπωρωμένας, καὶ τρέχειν ἐνίσχυσον, πρὸς τρί-
βους θείας τὸν σὲ μακαρίζοντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΤΗΝ ὄντως Θεοτόκον, πάντες σὲ τιμῶμεν, καὶ ἀ-
σιγήτως τὸ χαῖρε σοὶ κράζομεν· σὺ γὰρ ἐκύησας Κό-
σμῳ τὴν ἀγαλλίασιν·

Καὶ εὐθὺς τὰ Μεγαλυνάρια.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης γόνος λαμπρὸς, χαίροις
Ἐκκλησίας, ὁ ἀσύλητος θησαυρὸς, χαίροις τῆς Ζα-
κύνθου ὁ φύλαξ καὶ προστάτης, ὦ Ἰωσήφ τρισμάκαρ,
πιστῶν τὸ καύχημα.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ Νῆσος σίριτα λαμπρῶς, ἔχουσα τὸ

σκήνος, Ἀγγελόφρονος Ἰωσήφ, ἐν ταῖς τοῦ Δεσπότη, αὐλαῖς διηριθμισμένον, φωτίζον καὶ μυρίζων πιστῶν τὸ σύστημα.

ΑΠΟ σῶν καμάτων ἀσκητικῶν, αὔρας μυριπύδους αἰσθανόμενοι ἐν τῷ σῷ Ἰωσήφ Τεμένει, λαμβάνομεν ἰάσεις ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὅθεν τιμῶμέν σε.

ΧΑΙΡΟΙΣ ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, χαίροις ὁ Ζακύνθου ἀπροσμάχητος βοηθός, Ἰωσήφ τὸ κλέος, Ὅσιων καὶ ἡ δόξα, ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας δεινῶν περικύρωσε.

ΚΑΝ ἐτιμήθης κάραν ὦ Βαπτιστὰ, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὴν Ἡρώδην ἐλέγχουσα, Λόγου τὴν φωνὴν σε, συγῆσαι γὰρ οὐκ ἔδει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν ἁδῇ Χριστὸν κηρύξασθαι.

ΕΧΟΝΤΕΣ ἐξάρχουσαν τὴν Ἀγνὴν, Νόες σὺν Προδρόμῳ, Ἀποστόλων θεῖος χορὸς, Προφητῶν, Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν, Ὅσιων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην καθικετεύσατε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον.

Τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Καὶ τὰ παρόντα Προσόμεια.

Ἦχος β'. Πάντων προστατεύεις ἀγαθή.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων, δεινῶς θλιβόμενοι νῦν, ἐνθα τὰ ἰάματα, θαυματοβρύτου σοροῦ, Ἰωσήφ γὰρ ἐκβλύζουσι, ὡς ρεῖθρα Νειλῶα, σπεύδοντες προσπέσωμεν, γονυκλιτῶς ἐν κλαυθμῷ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσαν.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

ΟΝΤΩΣ ἀνεδείχθης ἐκ Θεοῦ, ἄκρος ἀκεστήρ ἀντιλήπτωρ, τὰ πάθη πάντων πρὸς σέ, πόθου τε καὶ πίσεως, προσπεφευγόντων θερμῶς, ἀναργύρως ἰώμενος Ἰωσήφ παμμάκαρ, ὅθεν σου δεόμεθα, περιπτυσσόμενοι νῦν, θείαν σου Σορὸν, καὶ βοῶντες, οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον.

Ἔτερον. Ὅμοιον. Θεοτοκίον.

ΠΑΝΤΑΣ ἡμᾶς οἴκτειρον Ἀγνή, Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ παρθένε, προσπεφευγότας ἐν σοί, καὶ σοῦ τὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντας θερμῶς, σὸν οἰκέτην προβάλλοντες, Ἰωσήφ τὸν Θεῖον, πρέσβυν νῦν πανάριστον, οὗ ταῖς εὐχαῖς τῶν δεινῶν, ῥῦσαι καὶ φθορᾶς καὶ κινδύνων, καὶ ἐπιτυχεῖν Βασιλείας, σοῦ Υἱοῦ ἀξίωσον δεόμεθα.

Καὶ τὰ λοιπά. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΎΜΝΟΙ ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΣΗΦ,

Ψαλλόμενοι ἐν τῇ Καταθέσει τοῦ Ἱεροῦ αὐτοῦ Λειψάνου, τῇ κβ' Αὐγούστου.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Στάσις α'

Μαχαρίζομέν σε, Ἱερὲ Ἰωσήφ, καὶ τιμῶμεν τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου, οὓς ὑπέφερες, σεβρῶς διὰ Χριστόν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες τρανώς, σκηνός σου τὸ θεῖον ἀλώβητον, ἐξ' οὗ χέονται ἰάσεων πηγαί.

Ἐκ μητρὸς κοιλίας, ἡγίασθης σοφῆ, καὶ ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἠκολούθησας, οὐ προθύμως προσηρμόσθης, τῷ ζυγῷ.

Ἐν σεμνείῳ Πάτερ, Δερματάνου ἐκών, τῶν Ὁσίων τοῖς χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐδείχθης τούτων ἀριστος κανών.

Τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, Θεοφόρε λαβὼν, τῷ Χριστῷ μετὰ σπουδῆς ἠκολούθησας, βδελυξάμενος, ὀρέξεις τῆς σαρκός.

Ἐφθασας τὰ ἄκρα, τῆς Ἀγγέλων ζωῆς, τὸ γὰρ τούτων ἐμιμήσω πολίτευμα, καὶ οὐράνιος ἐδείχθης ἐπὶ γῆς.

Ἐσπευσας τὸ χεῖρον, Ἰερὲ Ἰωσήφ, ὡς ἐχέφρων ὑποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ ἐλάτρευσας δούλιος τῷ Χριστῷ.

Ὡς οὐδὲν ἡγήσω, κατὰ Παῦλον σοφῆ, τὰ ἐν κόσμῳ, ὡς φθαρτά τε καὶ βρόντα, πρὸς τὰ ἀφθαρτα, ἐπτέρωσας τὸν νοῦν.

Στρατιαι Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, τὴν χαρμόσυνον τιμῶσι πανήγυριν, Ἰωσήφ τε, τοῦ κοινοῦ ἡμῶν Πατρός.

Χλεύην παρανόμων, Ἰουδαίων σοφῆ, νουνεχῶς σὺ κατ' αὐτῶν ἐσφενδόνησας, χειριζόμενος τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ.

Οἰνόν σοι προσήξαν, τοῦ πιεῖν ὦ σοφῆ, φιλικῶς,

κυκλώσατε λάρνακα, ἐν ᾗ πρόκειται, ἡμῶν ὁ θησαυρός.

Καὶ μετ' εὐλαβείας, καὶ ψυχῆς καθαρᾶς, τὸ πανσέβαστον ἀσπάσασθε Λεῖψανον, τὸ προχέον ἱαμάτων τοῦς χρονοῦς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα σέβω, τὸν Υἱὸν προσκυνῶ, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ τὸ Παράκλητον, Τριάς σῶσόν με ἁγία τοῦ παντός.

Καὶ νῦν. Ἐσοτοκίον.

Ο συνέχων πάντα, τῇ δρακί ὡς Θεός, συνεσχέθη ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πάναγνε· ἵνα φύσιν ἀναπλάσῃ τῶν βροτῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε, Ἱερὲ Ἰωσήφ, καὶ τιμῶμεν τοῦς γενναίους ἀγῶνάς σου, οὐς υπέφερες στερβῶς διὰ Χριστόν.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄.

Πρὸς τὸ, "Ἄξιον ἐστίν.

"Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε Κρητῶν τὸν γόνον, Ζακυνθίων ὄντως τὸ ἔρεισμα, καὶ ἀγλαίσμα, τῶν θεῶν Ἀσκητῶν.

"Ἄξιον ἐστὶ μακαρίζειν σε τὸν θεοφόρον, τῶν πιστῶν τὸ νέφ-θησαύρισμα, καὶ πανάριστον Ποιμένα Μοναστῶν.

Ἄγγελοι παιδρῶς, σὺν ἀνθρώποις σήμερον τιμῶσι, τὴν ἀγίαν τοῦ σοῦ σκήνου κατάθεσιν, καὶ δοξάζουσι, τὸν σὲ δοξάσαντα Θεόν.

Λόγου τοῦ Χριστοῦ, σὺ ἀκήκοας Πάτερ ἐπ' ὤμων, ἤρας τὸν Σταυρὸν τὸν σωτήριον, νουνεχῶς ἰχνηλατήσας τὸν Ἰησοῦν.

Ἰδωρ ζωηρὸν, νηπιόθεν ἐκροφήσας Πάτερ, ἀνθρακας παθῶν ἄρδην κατέσβεσας, καὶ ἐπήγασας κρουνοὺς ζωοποιούς.

Κόσμου τὰ τερπνὰ, ἀρνησάμενος ἀνδρειοφρόνως, τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀνέλαβες, καὶ ἀνήλθες εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν.

Ἐφησε ποτὲ, θείῳ Πνεύματι ὁ Προφητάναξ, Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσεται, ἐν τῷ οἴκῳ φυτευθεὶς τῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἐύλον φυτευθὲν, τῶν ὑδάτων ἐκ ταῖς διεξόδοις, σὺ ἐδείχθης Ἰωσήφ παμμάκαρ, καὶ ἐβλάστησας καρπούς ἀειθαλεῖς.

Χαίρων ὁ Σωτὴρ, οὐρανοῦ πολίτην σε δεικνύει, καὶ Ὀσίων θείων ὁμόσκηνον, ὡς τὸ τάλαντον ἐπήυξήσας καλῶς.

Ζοοὶ τῷ Ἰριστῷ, ὄντως δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα, ζῆς καὶ σὺ Ἰωσήφ αἰοίδιμε, ἀυλιζόμενος ἐν Δικαίῳ τοῖς χοροῖς.

Ὁλον σεαυτὸν, ὡς ἀνέθηκας τῷ Ποιητῇ σου, οὕτω

καὶ αὐτὸς μεγάλως σὲ ἐδόξασε, καὶ ἐτίμησέ σε, Ἰωσήφ λαμπρῶς.

Γέρα πρὸς Θεοῦ, ὄντως εἴληφας Ὅσιε Πάτερ, πάντων θεραπεύειν νοσήματα, τῶν τιμώντων σου κατάθεσιν σεπτῆν.

Νόων ἡ πληθὺς, χαίρουσα ψυχὴν σου τὴν ἁγίαν, ὡς εὐῶδες θύμα προσέφερον, ἔνθα τέρονται ἀγγέλαι Ἀσκητῶν.

Ἄδει σὺν ἡμῖν, καὶ γεραίρει σου τὴν μνήμην Μάκαρ, στίφη νοερῶν στρατιῶν εὐφημοῦντά σε, καὶ δοξάζοντα τὸν Κύριον παιδρῶς.

Μάκαρ Ἰωσήφ, τὸ σεπτὸν σου σκῆνος ἀφθαρτίσας οὐρανοῦ ὁ Κτίστης δεικνύει σε, κληρονόμον αἰώνιων ἀγαθῶν.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ἅσμασι θείοις, μνήμην Ἰωσήφ τοῦ τρισμάκαρος, ἵνα σχῶμεν ἄφεσιν πρὸς Θεοῦ.

Δεῦτε εὐλαβῶς, ἀσπασώμεθα τὸ θεῖον σκῆνος, τοῦ θερμοῦ ἡμῶν ἀντιλήπτορος, καὶ ἀμίσθου τῶν καμνόντων ἱατροῦ.

Ἀπάσα πληθὺς, Ζακυνθίων νῦν Ἰωσήφ Μάκαρ, λάρνακα κυκλοῦντες δέει πολλῶ, ἀσπαζόμεθα σὺν σκῆνος τὸ Ἱερόν.

Μέμνησω ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε Πατέρων κλέος καὶ δαιμονικῶν ἐλευθέρωσον, κεντημάτων, ταῖς πρεσβεΐαις σου εὐφέ.

Ἐύρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Ἰωσήφ τρισμάκαρ,
καὶ τὴν Νῆσον ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἐναντίας
προσβολῆς.

Ῥύσαι πειρασμῶν, ἐκ παντοίων με τὸν σὸν οἰκέ-
την, καὶ ψυχῆς μου πάθη τὰ χρόνια, ἀποκάθαρσεν
παμμάκαρ Ἰωσήφ.

Ἄξιον ἐστίν, ὃ θεόληπτε ὑμνολογεῖν σε, τῆς Ζα-
κύνθου ὄντως τὸ φρούρημα, φιλανθρωπῶς ἐκ Θεοῦ
αὐτῆ δεθέν.

Δόξα.

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, εἰρήνην
τῷ Κόσμῳ κατάπεμψον, ὁμοδύναμε καὶ ὁμόδοξε
Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅν περ οὐρανοί, οὐκ ἐχώρησαν ἢ τῆς Παρθένου,
μήτρα παραδόξως ἐχώρησε, καὶ ἐδείχθη πλατυτέρα
οὐρανῶν.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Ἄξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σε Κρητῶν τὸν γόνον,
Ζακυνθίων ὄντως τὸ στήριγμα, καὶ ἀγλάισμα, τῶν
Θείων Ἀσκητῶν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Πρὸς τὸ, Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε τὸν Ὅσιον Κυρίου.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, ὦ Ἰωσήφ Θεόφρον.

Τῶν Κρητῶν τὸν γόνον, καὶ Ζυκύνθου κλέος, ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Τὸν Κύριον ἐκ βρέφους, ἠγάπησας Θεόφρον, ἐκ ὅλης τῆ ψυχῆ σου.

Τὴν στενὴν Τρισμάκαρ, ὁδὸν καὶ τεθλιμμένην, διώδευσας Κυρίου.

Εσχόρπισας ἀφθόνως, πάντα σου τὸν πλοῦτον, Μάκαρ τοῖς δεομένοις.

Ἀντίληψις πενήτων, καὶ ὀρφανῶν ἡ σκέπη, εἰδείχθη Θεοφόρε.

Μελιχισεδέκ ὡς πάλαι, ἀνέπεμψας θυσίας, Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

Εἰς οὐρανοῦς τὰ γέρα, ἀπέλαβες ἀξίως, παρὰ τοῦ Εὐεργέτου.

Καὶ χαίρων ἐντυγχάνεις, ἐνθα ἀνατέλουν, Τριάδος αἱ ἀκτῖνες.

Νέος ἀνεδείχθη, ἀστήρ καταφωτίζων, πιστῶν τὰς διανοίας.

Ὡs ὁ δμῶνυμῶς σοι, ὦ Ἰωσήφ εἰδείχθη, πτωχῶν ὁ σιτοδότης.

Εν οὐρανῷ ὁ Ἐκτίστης, καὶ ἐν τῇ γῆ ἀξίως Μάκαρ εἰδόξασέ σε.

Καὶ τὸ σεπτὸν σου σκῆνος, ἐνδόξως ἀφθαρτίσας, παρέχει τὰς Ἰάσεις.

Ἦπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ὦ Ἰωσήφ μὴ παύσῃ, πρὸς Κύριον πρεσβεύειν.

Ἔχοντές σε πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν Παμμάκαρ, λυτρούμεθα κινδύνων.

Ἡερίσωζε τοὺς πίστει, καὶ πόθῳ σὲ ὑμνοῦντας, ὦ Ἰωσήφ Τρισμάκαρ.

Ειρήνην δωρηθήηαι, τοῖς σὲ ἀνευρημοῦσι, ὦ Ἰωσήφ δυσώπει.

Δεῦτε πιστοὶ ἐν ὕμνοις, ἀσπάσαθε τὸ σκῆνος, Πατρὸς συμπαιδείτου.

Τὺς ἐξείπη Μάκαρ, σοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας, οὗς ἔτλης ἐν τῷ βίῳ.

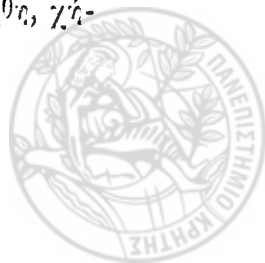
Ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, συντήρησον ἀπρώτους, βελῶν τῶν τοῦ βελίεο.

Σπεῦσον ἡμᾶς σῶσαι, ὦ Ἰωσήφ σοὺς δούλους, ἀνάγκης ἐνεστώσης.

Τοὺς τόν δε σοῦ ὕμνον, δαπάνη τύποις δόντας, γράψων ἐν Βίβλῳ Ζώντων.

Καὶ ἐν σκηναῖς Ἀγίων ἀξίωσον εὐχαῖς σου, αὐτοὺς καὶ πιστοὺς πάντας.

Δέξαι καμῶν τὸ δῶρον, ὡς ὁ Χριστὸς ἐδέχθη, γήρας λεπτὰ τὰ δύο.

— 84 —

Δόξα.

Τρισάγιε Θεότης, προσδέχου τὰς δεήσεις, τῶν σὲ
ὑμνολογούντων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομήτηρ Κόρη, ὃν ἔτεκες δούλωπει, ὑπὲρ τοῦ
σοῦ Ποιμνίου.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον.

Αγγεγαί πάσαι, μακαρίζομέν σε τὸν Ὅσιόν Κυρίου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

